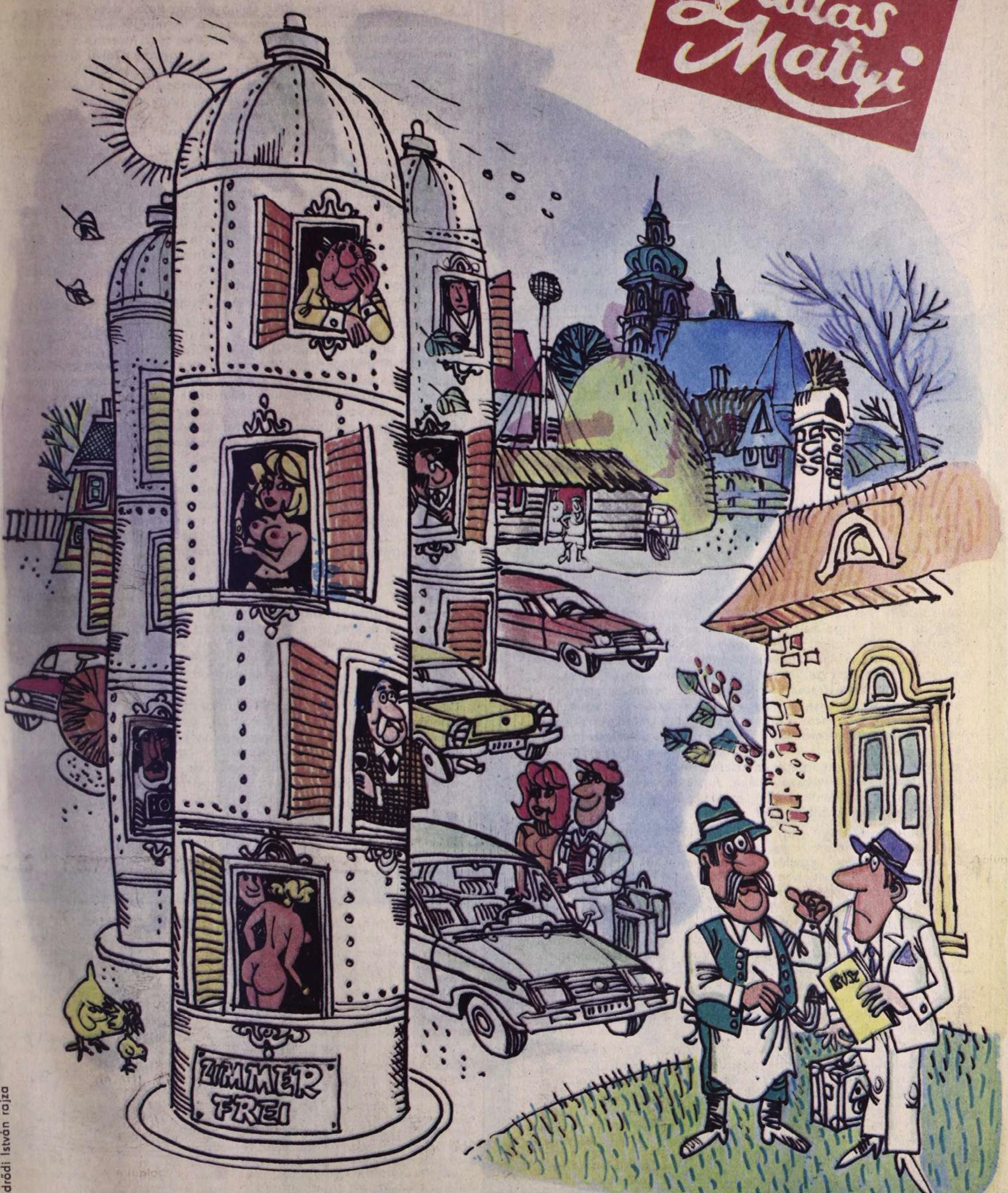
42. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1986. SZEPTEMBER 24.

Ludas Matyi

Endrődi István rajza

ÜZLETI ÉRZÉK

– Gyenge volt a termés, de a silókat berendeztük turistáknak.

mondjuk a magunkét

– Amióta Leót megvettük a cirkusztól, nincs panasz a termékeinkre.

Kerek-e a zsemlye ügye?

Több sikertelen kísérlet után sem tettünk le arról, hogy újfajta zsemlyét fejlesszünk ki – nyilatkozta a sütőipar hosszúnevű fejlesztővállalatának igazgatója, hozzátéve, hogy erre azért van szükség, mert a vizeszsemlye kiment a divatból, a világon szinte már mindenütt áttértek más típusok készítésére.

De miért ment ki a divatból a vizeszsemlye? Mert kézzel csinálni sokba kerül, géppel meg nem megy? Talán éppen az a baj, hogy már nem a régi, amelyik nem fért a zsebembe, kétfelé kellett vágni, úgy kellett megpróbálni? Mostanában csak a Gabonakutató Intézetet vagdossák ketté: egyszer 59-ben lett belőle két intézet, 80-ban egyesítették, az idén megint kettévágták. Az átszervezés természetesen lassította a kísérletezést, amely – mint idéztem – eddig sikertelen volt, ám most újult erővel fogtak munkához. Nem kételkedem a szakemberek ötletességében, biztos, hogy lesz kockaalakú zsemlye is. De nem inkább a mostani töpörödött, gyakran agyonégett, mégis vizeszsemlyének nevezett valami helyett kellene ismét igazi, szőke, ropogós, zsebbe nem férő vizeszsemlyét produkálni? Meg császárzsemlyét? Ja, de akkor hol a termékszerkezetváltás?!

Néhány hónapja egy vállalatvezetői fórumon többen is bírálták az erőltetett termékváltoztatást; azt, hogy a vállalatok minősítésének egyik feltétele, mennyi új termékük van. Ez az „elvárás" és az, hogy a vállalatoknak sokkal könnyebb magasabban megállapítaniuk egy új termék árát, mint egy régiét emelni, arra ösztönöz – mondották ezen a fórumon –, hogy abbahagyják egyébként keresett cikkek gyártását és újakkal rukkoljanak ki. Amelyek persze drágábbak és nem mindig jobbak, meg keresettebbek. Van, ahol a termékváltás valóban segítheti a vállalat versenyképességét a világpiacon, de mit akarunk a vizeszsemlyétől? A világpiac mely sarkában kívánunk, mondjuk, a Sió zsemlyével versenybe lépni? Az állami, meg a szövetkezeti zsemlye a maszek péksüteményeivel próbáljon vetélkedni!

Meggyőződésem, hogy sokkal fontosabb a termék minősége, kelendősége, gazdaságosabbá tétele, mint az, hogy új-e vagy régi. Kegyelmet a vizeszsemlyének! Nem kell mechanikusan, mindenütt, esetleg nagy költséggel terméket váltani. Mert ez tényleg nem fér a zsebünkbe.

Földi Iván

Good bye, City Grill...

Keresztelőre készülünk széles e hazában. A keresztpapa az Országos Kereskedelmi Felügyelőség lesz, amely rengeteg gyermeket tart majd a keresztvíz alá. A minap módosított belkereskedelmi törvény ugyanis kötelezővé teszi ezentúl a magyar üzletneveket, a már meglevő s nem magyar nyelvű üzletelnevezéseket pedig felülvizsgáltatja és megváltoztatja.

A rendelkezés természetesen megosztja a közvéleményt, de hát a közvéleménynek az a dolga, hogy megoszoljék. Akadnak például, akik azért hümmögnek a törvénymódosításra, mert kicsinyég megkésve jött a világra. Végtére is a City Grill, a Skála Sprint, a Grand Canyon bár elnevezésekre már jóideje röpködnek a csúfondáros megjegyzések, miért hagyták hát az illetékesek odáig fajulni a dolgot, hogy a hazánkban élő hazánkfia hovatovább szótárt kénytelen elővenni, ha ránéz egy shop cégérére. Arról nem szólva, hogy nem két centbe fog kerülni a temérdek cégtábla átföstése, a cégpapírok, menükártyák, reklámcuccok újranyomása. Meg aztán szép hecc lesz, amikor a polgár a telefonkönyvből hiába próbálja kinézni a Turist-minibisztró számát, mert az intézmény időközben felvette a „Tizenhárom vakegérhez" nevet.

Az oszladozó közvéleményben féltő hangok is hallatszanak, mondván, hogy mifelénk a törvénymódosítások végrehajtási utasításai olykor a ló másik oldalán kötnek ki. Nehogy már a Hotel Intercontinental a Földrészközti Szálloda címre kereszteltessék – intenek óva. Az aggodalom nem egészen indokolatlan, hiszen sokan már hegyezik a ceruzájukat, hogy a minden bizonnyal pályázatokat kiíró restaurant-, hotel-, shop- és show hálózatoknak díjnyertes tippeket adjanak. Ismerősöm például úgy ítéli meg, eljött az ideje annak, hogy minden Drink-bár az Italcsarnok névre hallgasson, a Delicatesse bisztrók is megérettek a Göcsej-kifőzde elnevezésre.

A pompás márkanevű butikok tulajdonosai is gyanakodnak, habár őket még csak-csak meg lehet nyugtatni; elég, ha az adóív mellé egy Értelmező Szótárt mellékelnek a hatóságok, abból ugyanis kiderül, hogy a francia–német eredetű butik szócska egyebek között a „csapszék, bódé, szegényes elárusítóhely" fogalmaival azonos. Iziben levenné a táblát a tulaj; hiszen nem bolond azzal propagálni magát, hogy „Keresse fel szegényes bódémat..."

Ismét mások eléggé el nem ítélhető módon úgy vélik, hogy illő lenne a magyaros magyar üzletnevek dolgában is rendet teremteni, mert a lakosság tekintélyes hányadának például fogalma sincs arról, vajh mit jelenthet a BÉTEX vagy a Radelkis.

Majd' elfelejtettem: a módosított belkertörvény szóbanforgó passzusa természetesen érintetlenül hagyja a nemzetiségi területeken a kétnyelvű üzletfeliratokat. Valami hasonló adaptálható lenne a City boulevardjai, pardon, a belvárosi főútvonali üzletekre is. Valamely presszócska cégtáblája például szabatos magyarsággal feltüntetné, hogy „Kedves", alatta a felirat pedig azt, hogy „My dear". Ha elég nagy a tábla, talán még az is ráférne, hogy „Daragoj moj".

És akkor az Országos Kereskedelmi Felügyelőség nem szedné le a cégért az üzletekről. A keresztvizet sem.

Fekete Gábor

ÜGYBUZGALOM

– Egész iparágakat is szanálhatunk, főnök, vagy csak vállalatokat?

És most...

UTÓSZEZON

– Végre nincs hímnem–nőnem–semlegesnem, magyarul nem kell finomkodni...

ŐSZI DIÁKMUNKA

– Hogy hívnak téged, kis bajuszos? Nem emlékszem, hogy az én osztályomba jártál...

PARTY

– Végtelenül örvendek, hogy megismerhettem uraságodat! Ezentúl önnél fogjuk vásárolni a kelkáposztát!

GÓLYÁK

– Ne politizáljunk, itt jön a KISZ-titkár!

MÉH-bér

Tisztelt Központi Gyűjtő Centrum! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 6768) ezúton közlöm a T. Elvtársakkal, hogy a Gyűjtészeti Központ legújabb akciójával teljes mértékben egyetértek.

Mint azt a T. Centrum Gyűjtő bizonyára tudja, magam, valamint családom régi gyűjtő famíliából származunk: kezdtük a vassal és a fémmel, folytattuk a papírral, majd az új Nemzeti Színházzal, mikor hogy, mit és miből!

Most azonban, T. Központi Centrum, a MÉH új akciójával valami új kezdődött az életünkben, s talán nem járok nagyon messze a valóságtól, ha azt állítom, hogy ez a mostani kezdeményezés egy egész nemzet lelkét tölti el reménnyel, a csecsemőket és az aggokat beleértve.

Hogy a témára térjek, arról az akcióról zengedezek hősi éneket, amely a MÉH vállalat szokott nagyvonalúságával lehetővé teszi számomra, hogyha tíz kiló papírt összegyűjtök, akkor futhatok tíz kilométert, s mindezekután értékes, bár közelebbről meg nem nevezett nyeremények büszke tulajdonosa lehetek.

T. Központi Gyűjtő Centrum! Nem kívánok most a múltammal hivalkodni: azzal, hogy felmenőim már akkor gyűjtötték a papírt, amikor azt még a hatóságok rossz szemmel nézték. Csupán azt szeretném jelezni, hogy az akció értő agyakra talált; az elvetett mag nem hullott terméketlen talajba.

Több közeli ismerősöm például egyenesen úgy fogalmazott, hogy életük nagy álma teljesült most ezzel a MÉH-futással. Mint elmondották, eddig azért nem vitték vissza a MÉH-be a hulladékújságpapírt, mert ott olyan keveset adtak érte, hogy azon még nevetni sem érdemes, az is többe van az embernek. Ráadásul az átvevőhelyek olyan állapotban vannak, hogy jóérzésű ember csak akkor teszi be oda a lábát, ha túl sokat ivott, vagy társadalmi beilleszkedési zavara van.

Én magam, T. Gy. Centrum, nem teljesen értek egyet az ilyen túlzó megfogalmazásokkal, csupán jelzem az Önök irányába (felé) a lakossági reagálásokat. Népünk, s ezt bízvást állíthatom, felismerte a papírgyűjtés fontosságát, sokan még a kocsmákban, a meccsek nézőterein, vagy a villamosra várva is erről beszélnek. Nagy számban élnek közöttünk olyanok, akik nem csak aludni, de álmodozni is szeretnek, s időnként magával ragadja őket gazdag képzelőerejük. Ezek az emberek azt mondják, ez a MÉH-futás még csak az első lépés, tovább lehetne fejleszteni, nem is járna nagy beruházással, csupán egy kis ötlet, odafigyelés kellene hozzá.

T. Gyűjtészeti C. Központ! E javaslatok lényege a következő: a MÉH a papírgyűjtés fokozása érdekében ne elégedjék meg tíz kiló papírral és tíz kilométer futással! Nehezítsék a feltételeket, mert jelen gazdasági helyzetben nem ülhetünk a babérjainkon. Az általunk elképzelt akció szerint, aki naponta 100 kiló újságpapírt összegyűjt és azokat dátum szerint sorba rendezi, annak joga van a papírokat spárgával összekötni, majd gépkocsival — esetleg taxival — legalább három MÉH-átvevőhelyre elszállítani és ott bemutatni. Ha a szükséges igazolásokat és pecséteket (utóbbiakat a ruhájára!) megszerezte, négy éven át futhat napi húsz kilométert, s ha ezt is igazolni tudja, kitölthet egy kérdőívet. Aki ezen is túl van, részt vehet a sorsoláson, s ha szerencséje van, önjáró, zsebteleppel is működtethető zsákbamacskát nyerhet!

Tudom, ez az akció megdobogtatná a szíveket szerte az országban. Amíg azonban ez megvalósul, még hosszú az út. Mi, T. Gyűjtészeti Elvtársak, úgy is, mint lakosság, úgy is, mint potenciális papírgyűjtők, egyelőre azzal is megelégednénk, ha nem kellene tíz kilométert futnunk ahhoz, hogy újságpapírjainkat emberhez méltó körülmények között adhassuk át az erre illetékes vállalatnak.

S ha lehet, ne a mostani MÉH-bérért.

Tisztelettel: Madárlátta Béla.

Föld S. Péter

BEVÁSÁRLÁS

– Mit zúgolódsz, szívem! Te vagy otthon gyed-en, nem?

KOCAVADÁSZOK

– Lapozz már gyorsabban, hogy van-e tilalom, vagy nincs?

— Emlékszel, két héttel ezelőtt, amikor összevesztem a férjemmel, egy fűrészt kértem tőled kölcsön, hogy kettéfűrészeljem a dupla ágyunkat?

— Igen. És most mi kéne?

— Enyv. Kibékültünk.

SZILÁNKOK

NŐI DOLGOK

— Sajnos, én még telefonon keresztül is csúnya vagyok.

ÉPÍTŐK

— *Beindítom az óriás darut. Küldjél fel a hetedikre egy csomag Kossuthot.*

ILLEMSZABÁLY

— Úgy illene, hogy hó végén kevesebbel csapjanak be a vásárlásnál.

RENDES SZOMSZÉD

— *Nem adná egy órára kölcsön a lakását? A szomszédok miatt nem akarok otthon veszekedni a feleségemmel.*

FA

— Önnek mi a foglalkozása?

— Favágó vagyok.

— Gyönyörű lehet hallani a rigók, pacsirták énekét, miközben az erdőben vágja a fát.

— Én a budapesti utcákon vágom ki a fákat.

TAXI

— *Hová parancsolja?*

— *Vigyen, ahová akar, de siessen, mert nem szeretek elkésni sehonnan.*

VENDÉGSÉGBEN

— Hogy ízlik a sertéspörköltöm?

— Az anyám főztjére emlékeztet. A drága ugyanis nagyon gyengén főzött.

TÁRSAS VÁLLALKOZÁS

— *Maga adja a tőkét, én pedig vállalom a kockázatot, hogy ráfizetéses lesz a vállalkozás.*

HIRDETÉS

Tapintatos, lelkiekben gazdag, gyengéd kidobóembert felveszünk!

TANÁCS

— *Higgye el, a mai világban egy cseppet sem vagyok ideges.*

— *Ez nem normális dolog. Menjen orvoshoz!*

JÓ LENNE

Jó lenne, ha legalább a gyógyszerek mellékhatásától meggyógyulna az ember.

FÉRFI MENTALITÁS

Barátom az eszpresszóban könnyes szemmel, keserűen meséli:

— *Ha tudnád, mennyire szerettem azt a nőt! Kitaláltam a legtitkosabb gondolatait. Dédelgettem, kényeztettem, mindene megvolt mellettem. És most tessék, mégis otthagytam egy másikért!*

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY

SZEPTEMBER Köszöntsük egymást gyerekek

22 HÉTFŐ Móric	A neveddel, tisztelt Móric, nem biztos, hogy hölgyet hódítsz... ám a sok-sok régi jó vicc vonzóvá tesz, kedves Móric.
23 KEDD Tekla	Erőt sugall neved, Tekla, tested-lelked kész kőszikla. Kívánom, hogy soká pompázz, meg ne roppanj, mint a pontház...
24 SZERDA Gellért	Biztos akad jópár Gellért, ki az elveitől eltért. Elhihetik nékem kendtek: a Gellértek se mind szentek.
25 CSÜTÖRTÖK Eufrozina	Eufóriára nem ok, hogy Eufrozina vagyok. De mosolyra mindig ziccer... Azt hiszik: az ember viccel.
26 PÉNTEK Jusztina	Juszt is puszit Jusztinának! Adják, akik jót kívánnak. Aki sorsát vele fonja, legyen háza, telefonja!
27 SZOMBAT Adalbert	Hír felkapta Adalbertet, kertész gondozza a kertet, villájába hetykén belejt, melós volt, de ma már felejt.
28 VASÁRNAP Vencel	Nagy ember volt szegény Vencel, Mégis olyan furán ment el. Észrevétlen, szinte sután... Nem hagyott űrt maga után.

A KRIKETT-PER

„Történetünk hősei nem élő személyek."

A meaculpai krikett-válogatott csapnivalóan szerepelt a legutóbbi világbajnokságon. Az országban — többek között ezért is — nagy volt az elégedetlenség. A sebtében megalakított Krikettminisztérium államtitkára utasítást kapott az ügy kivizsgálására. Az államtitkár behívatta a krikett-válogatott szövetségi kapitányát:

— Nézd, Bubu! Az országban nagy az elégedetlenség és a bizalmatlanság az egész krikett-sport iránt. Valahogy ezt le kell vezetnünk!

— Tudom, főnök, de hidd el, hogy én...

— Nagyon kérlek, Bubu, ne légy sportszerűtlen! Fel kell ráznunk az országot. Tudatosítani kell, hogy a krikett-sport ügye most mindennél fontosabb. Ezeknek egy bűnbak kell. Én rád gondoltam.

— De miért pont én?

— Természetesen, mindketten élünk-halunk a krikett-sportért, ezért most ne a formaságokat nézd, hanem az Ügyet! Csinálunk egy formális eljárást, és bebizonyítjuk, hogy te már régen a meaculpai krikett-sport esküdt ellensége vagy, csak beépültél a válogatottba, hogy belülről bomlaszd.

— Nade főnök, ki fogja ezt elhinni rólam? Az egész ország ismer engem. Én már akkor kriketteztem, amikor ez még nálunk szigorúan tilos volt, és egy-egy illegális krikettmeccs miatt olyan súlyos büntetés járt, mint a járdán való parkolásért.

— Ezt bízd ránk. Az ügy forgatókönyvét már kidolgoztuk. Az első tárgyaláson elismered, hogy te igazándiból a szomszédos Minimax állam krikett-válogatottjának a gyúrója vagy, csak beépültél hozzánk. Meglátod, a többi megy majd, mint a karikacsapás.

— De hiszen te is tudod, hogy ez koholmány. Emlékezz rá, mi annak idején együtt...

— Hagyd már ezt a sportemberhez nem illő nyavalygást, Bubu! Ne a saját érdekeidet nézd, hanem az Ügyet.

— De én ezért az Ügyért...

— Te ezért az ügyért a második tárgyaláson elismered, hogy a játékosaiddal az edzéseken a fagolyók helyett szilvásgombócokat pöcögtettél.

— Jó, jó, de mit fog szólni ehhez a sporttörténelem?

— Ne vedd a szívedre. Az eljárás csak formális. Természetesen az ügy komolysága azt kívánta, hogy a legsúlyosabb büntetést szabjuk ki rád.

— Büntetést?

— Büntetés nélkül nincs lerendezés. De mi azért veled vagyunk. Mondom, az egész csak formális. Mondjuk az lesz a büntetés, hogy a Devizafogói Államszövetségbe száműzünk szövetségi kapitánynak. Eddig ott a lakosság csak kőtöréssel foglalkozott, de szerintem a kőtörő kalapácsokból — kis átalakítással — pompás krikettütőket lehet csinálni.

— De mit keresek én Devizafogóban?

— Jaj, hát nem érted? Elmész devizát fogni és mire hazajössz, a tömeg megnyugszik!

— Biztos?

— Sporttársi becsületszavamra.

És a szövetségi kapitány elindult megvenni a repülőjegyet...

Trunkó Barnabás

FEJLŐDŐ ORSZÁG

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kovácsné meséli a barátnőjének:

Hat nap alatt megnéztük egész Olaszországot, pedig még két délelőttöt a múzeumban is elvesztegettünk.

– Nézd meg, most írt Ábel bácsi, nyolc órakor már ők is ágyban vannak!

SZEPTEMBERI DRÁMA

– Mi az, apádnak megint nem mennek a számtanpéldáid?

Marxisták és katolikusok eszmecseréje

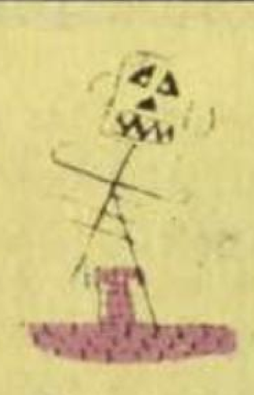
Csak láncainkat veszíthetjük, most és mindörökké, ámen!

A pótlista

A rajztanár hosszú listát
diktál arról, mi kell még
ahhoz, hogy Munkácsy titkát
a nebulók ellessék.
„Nyestecset és filctoll, gyurma,
viaszkréták, gombfestékek,
radírok: finom és durva,
rajztömb, redisz – értettétek?
Ezenkívül betűsablon,
hábés, kétbés ceruza,
mindegyikből kettőt rakjon
táskátokba anyuka!"
A gyerekek – tízen innen –
leírják, noha nem értik,
mik azok a csodadolgok,
amire az anyut kérik.
„Körülbelül tíz forintba
kerül a plusz kiadás" –
mondja végül a tanár úr,
s e szavakat is leírja
hűen minden iskolás.
„Tíz forintba?" – kérdi otthon
foga között a szülő,
az ingyenes oktatásba
lassan beleőszülő.
„Az a tanár papírboltot
tán csak kívülről látott" –
s elővéve egy ötszázast
kínjában hahotázott...

Besze Imre

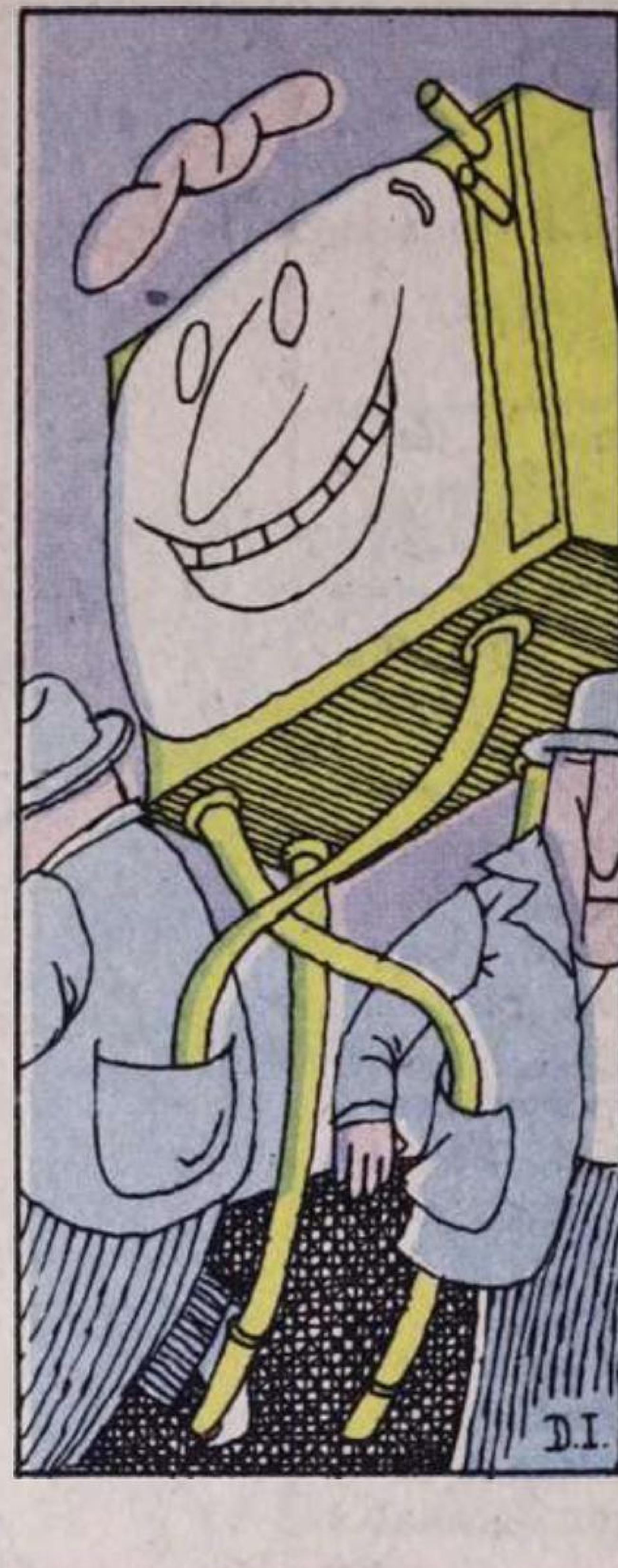
Szavazott már a Bádog Antennára?

Végh Antal újabb futballkönyvet írt

JAVÍT(6)ATLAN?

ZSEBEK

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Nem tudja véletlenül a battonyai S.O.S. gyermekfalu csekkszámlájának a számát, szerkesztő úr? Többször is mutatták a tévében, fel is írtam valahova, csak nem találom azt a cetlit... Na, mindegy, nem erről akarok én beszélgetni a szerkesztő úrral, hanem az illendőségről. Hogy nem vagyunk illemtudóak, azt megállapítottuk már százszor és szomorúan, s azt is, hogy illendőségre taníttatásunkért többet tehetne az ország első oskolamestere, a televízió is. Épp ezért nagyon örültem, amikor egy délelőtt, a nyugdíjas műsorban, ezt az „illik — nem illik" témát kezdték ragozni, hogy divatosan fejezzem ki magamat. Ám hamar lehorgadt az érdeklődésem, mert percek alatt elérkeztünk a nagy közhelyhez: milyen illetlenek a mai fiatalok, a villamoson félretapossák az öregeket, s nem adják át nekik az ülőhelyet...

— Ötvenéves vicc jut eszembe. Tömött villamoson egy kétségbeesetten kapaszkodó kis öregasszony odaszól az ülésen kényelmesen elterpeszkedő ifjúnak: fiatalember, megengedi, hogy átadjam az állóhelyemet?!

— Többnek tűnik fél évszázadosnál ez a vicc, talán már az 1902-es Hangya-kalendáriumban olvashatta. Mindenesetre mutatja, hogy ez már akkor is így volt, amikor a ma panaszkodók voltak fiatalok, s nem az ő illemtudásuk volt jobb akkor, hanem a memóriájuk rosszabb most. Én bátran mondhatom ezt, szerkesztő úr, mert, nagy sajnálatomra, tőlem már nem várják el, hogy átadjam a helyemet, hanem mindinkább nekem kínálgatják fel. Nem korosztály kérdése az illem, s főképp nem a külsőségeké. Ezt vallom, ennek ellenére magam is megütköztem azon, amikor még aznap délután a műsorvezető úr zsebredugott kézzel beszélt hozzám a képernyőről. Bár a zsebbel, a zsebekkel nagyobb bajom is van ennél. Nálunk, a Belső-Józsefvárosban, megszólják az olyan fehérnépet, aki felemelgeti a szomszédasszony fedőjét, alákíváncsiskodni, hogy mi fő ebédre? Mostanában viszont nagy divat lett egymás zsebében kutakodni, a nyilvánosság előtt firtatni, ki mennyit keres. Lám, a tévében is a minap a híradós úr megkérdezte az író urat, a nagy magyar futball-gyógyászt, mennyit vág zsebre a mexikói csúfságunkról írott legújabb könyvéért. Az író úr nem az a szégyellős fajta, kertelés nélkül megmondta, 350—400 ezer forintra számít. Nemrégiben az új államtitkár úrtól megkérdezték, mennyit kerestek a focisták Mexikón? Megmondta: 650 ezret. Akkor felszisszentem, soknak találtam. De most elbizonytalanodtam. Ha ezt a két számot összevetném... Nem vetem össze, már csak azért sem, mert sokkal jobban izgat e körül valami más. Ezt a könyvet a kiadó és a nyomda ügybuzgalmából hihetetlen hamarsággal, hetek alatt kibocsájtották. Szomszédom Szabó szerint azért, mert nagy üzletet szimatoltak benne. Ezt én kézből kontráztam, mert én elszántan nézem a televíziót, még a Stúdió '86-ot is, abból tudom, hogy a kultúra nem áru. Valami nemes szándék sejlik emögött, különben a tévé sem húzta volna annyira a hírharangot körötte. Eszembe jutott, hogy erről a témáról több könyv is megjelent már (hány bőr van egy futballabdán, szerkesztő úr, hányat lehet lenyúzni róla?), s a legeslegelsőnek a bevételét, az utolsó krajcárig, egy Nicaraguában felépítendő iskola céljára kínálták fel. Lehet, hogy itt is valami nemes szándék munkál a nagy igyekezet mögött. Mit tud erről, szerkesztő úr?

— Nem tudok semmit. Tudom viszont a battonyai gyerekfalu csekkszámláját. De miért is kérdezte tulajdonképpen?

Radványi Barna

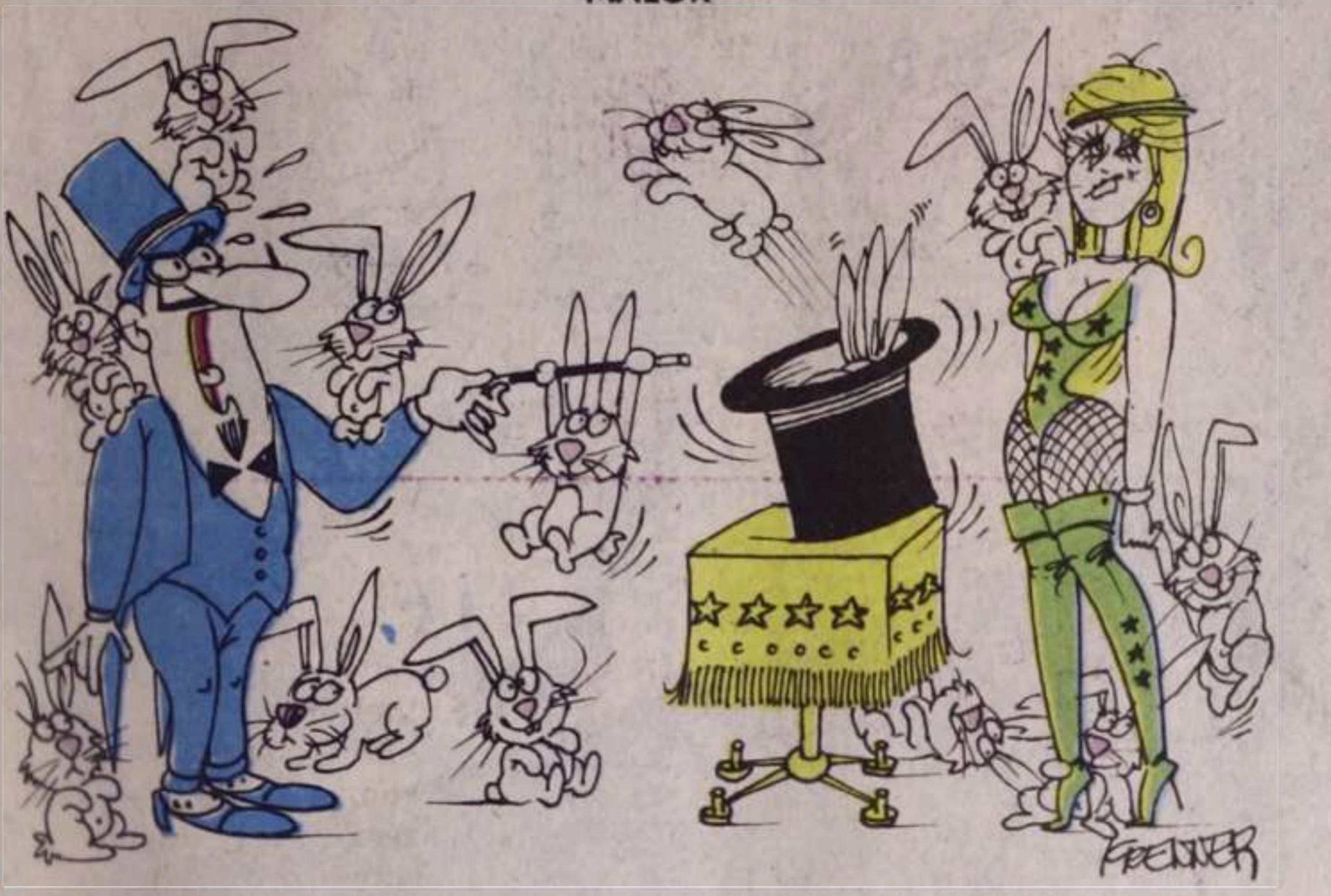

– Tessék mondani, ez most bocsánatos vagy halálos bűn?

Idegenforgalmi gond: mi legyen a Budavárral?

Nem kéne 150 évre bérbeadni a töröknek?

MALŐR

– Hányszor mondjam még, hogy nyuszilányt és nyuszifiút ne tegyél egyszerre a cilinderbe!

AZ EBBARÁTOK VÁROSA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Megkérdik az írótól, mi az életcélja. Gondolkodik, aztán így felel:

— Szeretnék érettségi tétel lenni.

— Ez a fáraó fia, ez a fáraó felesége, ez a fáraó öccse, ez a fáraó múmiája... — magyarázza a múzeumban az idegenvezető.

— A múmia az kije a fáraónak? — kérdi az egyik látogató.

TURISTAUTON

– Szent ég, mit csinálhatnak most otthon a gyerekek?

BAKI BAKI HÁTÁN

Az irodalmi berkek egyik harcias kritikusnője írja az Élet és Irodalomban, egy regényírót bírálva: *„Ha még didaxizmusától is megszabadult volna, akkor fenntartásaink sem maradhatnának a részletekkel szemben. Így, olykor, vannak, s ezeket epikai alkotásban [...] nem hisszük egészen szerencsésnek."*

Mi tagadás, én sem érezném szerencsésnek epikai alkotásban a kritikushölgy fenntartásait. Kiváltképp nem az olyanéit, aki didaxizmusnak hívja a didakszist.

●

Egy tévé-vetélkedőben azt kellett — egyebek közt — eltalálni, hogy ki mondta élete végén: *„Több fényt."* A helyes(?) válasz *Goethe* volt.

Nos, a válasz *nem* helyes: legendán alapszik. Goethe többfélét is mondott 1832. március 22-én déli 12-kor bekövetkezett halála reggelén, ám az említett szavakat *így nem.* Először egy pohár vizet kért, benne egészen kevés borral. Majd így szólt: „Nyissátok ki az ablaktáblát, *hadd jöjjön be több fény a szobába.*". A dátum megörvendezteti: „Tehát itt a tavasz, annál könnyebb lesz hát a gyógyulás." Utolsó szavai menyéhez, Ottíliához szólnak: *„Kis fehércselédem, addsza a praclidat."*

Tény, hogy a Goethének tulajdonított utolsó szavakat — *„Több fényt!"* — valóban mondta valaki a halála előtt. A híres francia költőiskola, a *Pléade* egyik kiválósága, *Étienne Jodelle.* Nem 1832-ben, hanem 1573-ban.

●

Művészettörténész nyilatkozik a tévében. Mint mondja, fia szobájában ki van szögezve egy jelmondat: „Kell egy csapat." Természetesen idézőjelben, mert — így a mama — *„ezt már sokan mondták".*

Nos, nem azért illik idézőjelbe tenni. Hanem azért, mert *Mándy Ivántól* származik. Mindazok, akik mondták, szintén csak őt idézték.

●

Nagy Feró és *Hajnal Gábor* közös felléptéről olvasok a Magyar Hírlapban.

Vajon hogyan lett a hetven fölött járó, halk szavú költőből popsztár? Avagy tán egy másik Hajnal Gáborról van szó? De ha így áll a dolog, miért nem használ nevében megkülönböztető jelet, amint azt a törvény is előírja? Vagy akkor is a saját nevén lépne föl, ha történetesen Petőfi Sándornak hívnák?

●

Olvasom, hogy Gábor Zsazsa művésznő ikszedik alkalommal is férjhez ment, ezúttal egy 45 éves úrhoz, s hogy ő maga jelenleg *55 esztendősnek* vallja magát.

Tekintve, hogy amikor szomszédok voltunk (1931-ben), még körülbelül 13 évvel idősebb volt nálam, meglep, hogy napjainkra két évvel fiatalabb lett szerénységemnél.

●

„A marseilles-i szerződés" című filmet láthattuk nemrég a Rádió- és Televízióújság szerint.

Vajon hol van Marseilles? Gondolom, Versaille mellett. *Versailles*-t ugyanis nem egészen úgy írják, mint *Marseille*-t. Az utóbbinak csak az RTV lapjában van „s" a végén.

●

„Az itt pályára lépő csapatok" — hallottam Knézy Jenőtől egy *vízilabda-mérkőzés* megkezdése előtt.

Hiába, no, fejlődik az emberiség. Jézus még csak úgy egyénileg járt a vízen.

●

Maradjunk a lábnál. A Rába gyárnak Kínába szállított teherautói a tengerig *„saját lábukon mennek".*

Annak, aki ezt a tévében bejelentette, úgy látszik, négy kerékkel kevesebbje van. (Teherautónkint.)

●

„Hatalmas óriás" — mondta a sportriporter egy pólósról. *„Individuális egyéniség"* — ezt meg egy edző mondta, úszójáról.

Mindkét kijelentés — hm — *tautológikus pleonazmus...*

●

Végül Gulyás László egyik sportközvetítéséből idézem az alábbi mondatot: *„Kalapot lehet emelni a két csapat között."*

Megnyugtató. Már féltem, hogy csak mögöttük lehet.

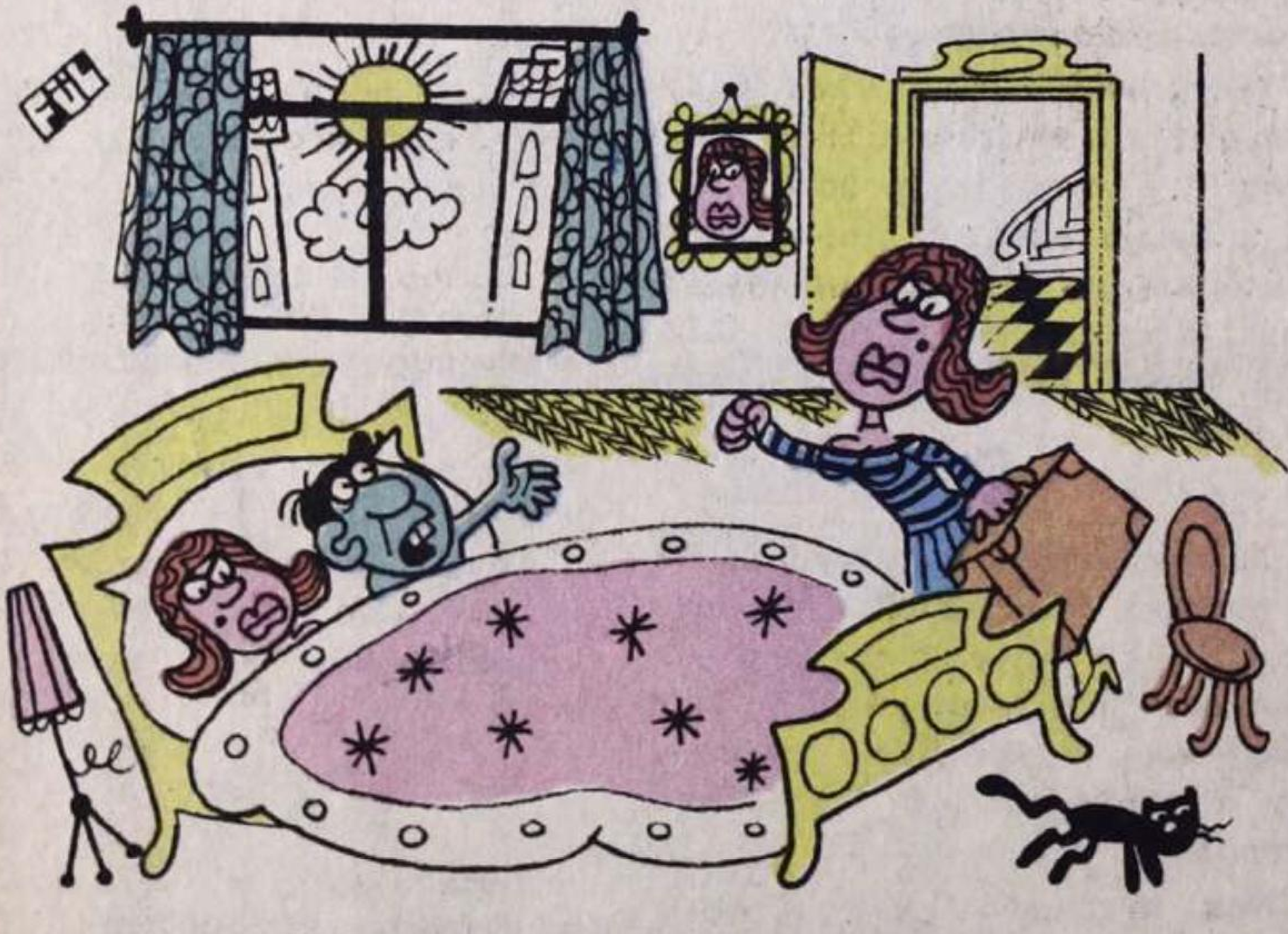
Timár György

FOGYOARU

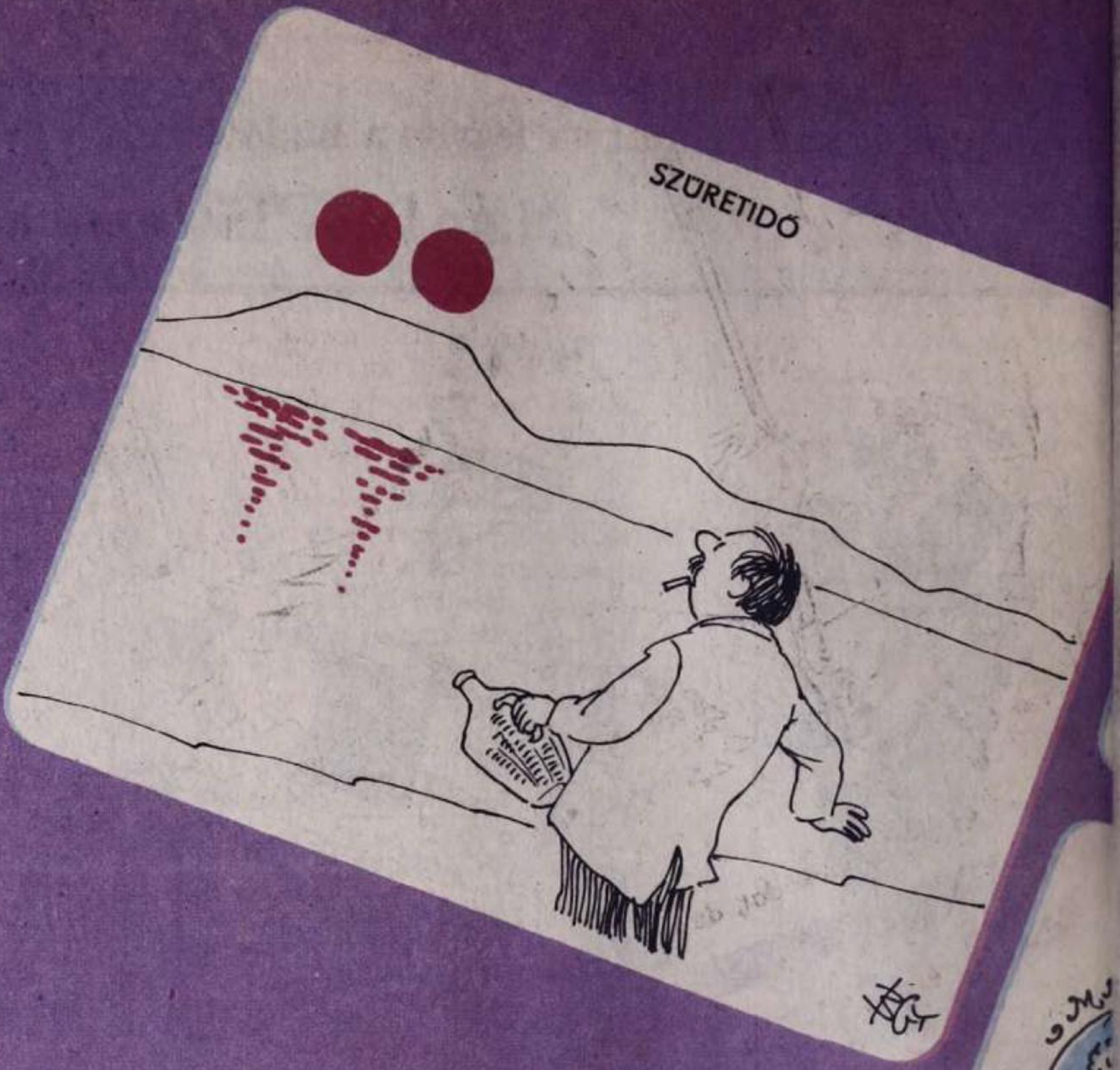

– Ha a kétszázmilliós hitelkérelmet nem adják meg, elővesszük a hatvanmilliósat.

– Hiányoztál, szivi, és ő pont olyan, mint te!

SZÜRETIDŐ

VAN MÁSIK

EBEN GUBÁT...

— Gratulálok, uraságod jól választott. A kis Bunkó egy szuperkutya, egy csoda, egy tünemény egy ebnél ebebb eb. Ezer forintért egy ajándék, egy jótétemény, egy égi manna. Minthogy azonban uraságod jobb ember, bizonyára pedigrét is óhajt a kis Bunkóhoz. Egy nemesebi oklevelet, egy kutyai kutyabőrt. Ez természetesen megdrágítja némileg, ám sokszorosan megéri, hiszen uraságod ily módon egy kutyáról mindjárt két kutyabőrt is lehúzhat, természetesen csak átvitt értelemben. Persze kétezer forintért még így is a közjótékonyság iskolapéldája. Tessék, íme a papír, nemzetiszín felülnyomattal, ellátva, a kis Bunkó hetediziglen való vérvonalának aprólékos feltüntetésével. Vérvonal? Mit vérvonal... egy óda, egy himnusz, egy ditiramb. Íme az eb neve Achill Vom Blauen Chevalier...

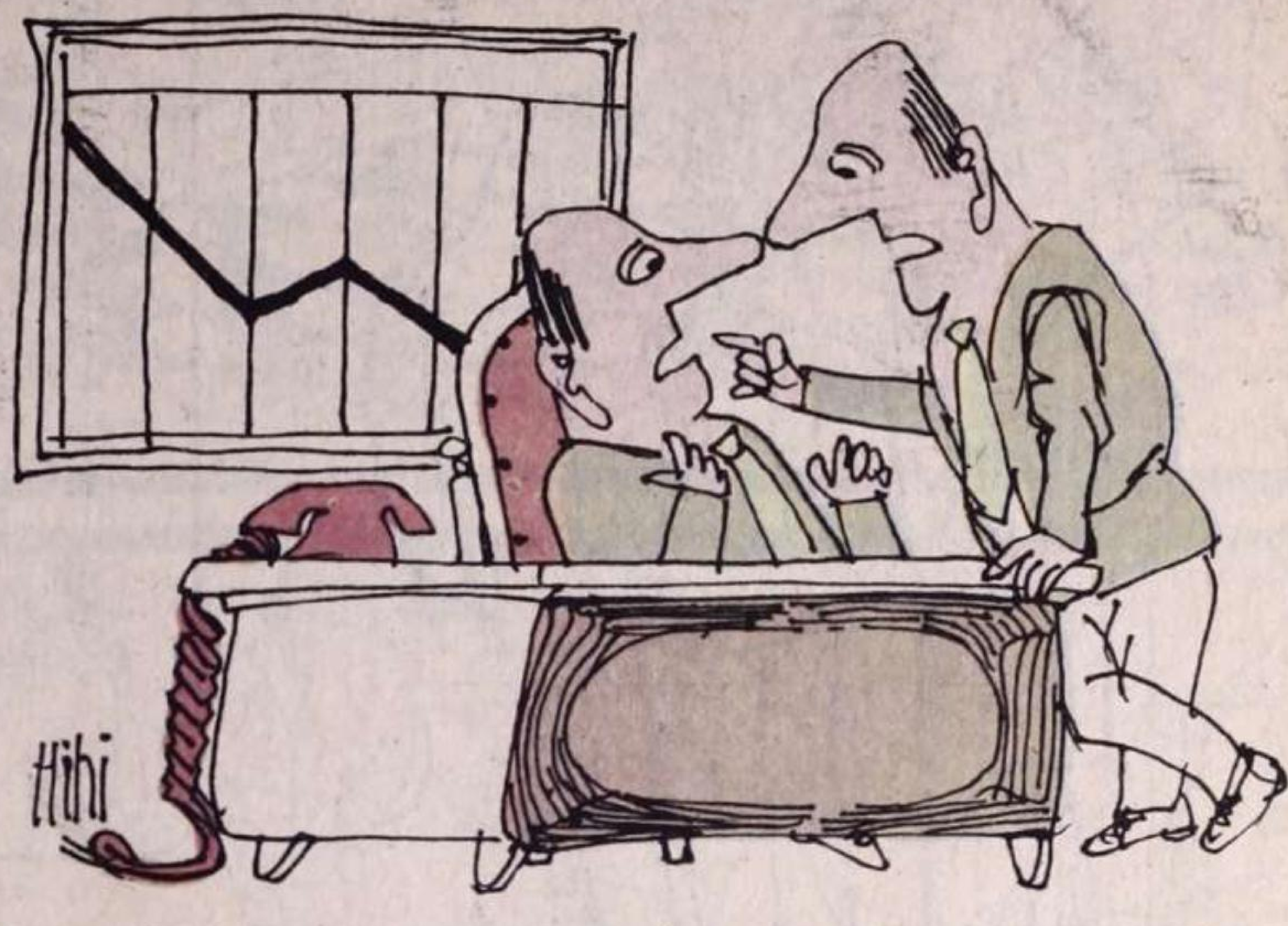
— Az imént Bunkónak szólította...

— Bunkó csupán a művészneve, tisztelettel, de hadd folytassam... És uraságod ne csodálkozzék, ha szaporább a lélegzetem, feltúrázik a pulzusom. Az áhitat teszi, mert a kutyák teljes gothai almanachja a szemem elé tárul. A Habsburg-ház smafu ehhez képest, a Hohenzollern-család kutyafüle, hogy stílszerűen fejezzem ki magam. Íme... Anyja: Ugróhegyi Bizsu-By Bell. Atyja: Leander Von Der Burg Waltersloh... Na nem, uraságod meg fogja érteni, hogy ilyen kutyát nem adhatok kétezer forintért, ez kegyeletsértés volna, nagy és igaz ereklyék lábbal tiprása. Azt hiszem, ilyen kutyáért háromezer forint még mindig egy alamizsna, egy péterfillér, egy ingyenkonyha. Aztán itt vannak a nagyszülők, zsibbadj nyúltagy, rendülj meg szív, bőrözz libát végtag... Anyai ágon: Soraya Bochemian Toras és Univerzál Sasadi Derby... négyezer!

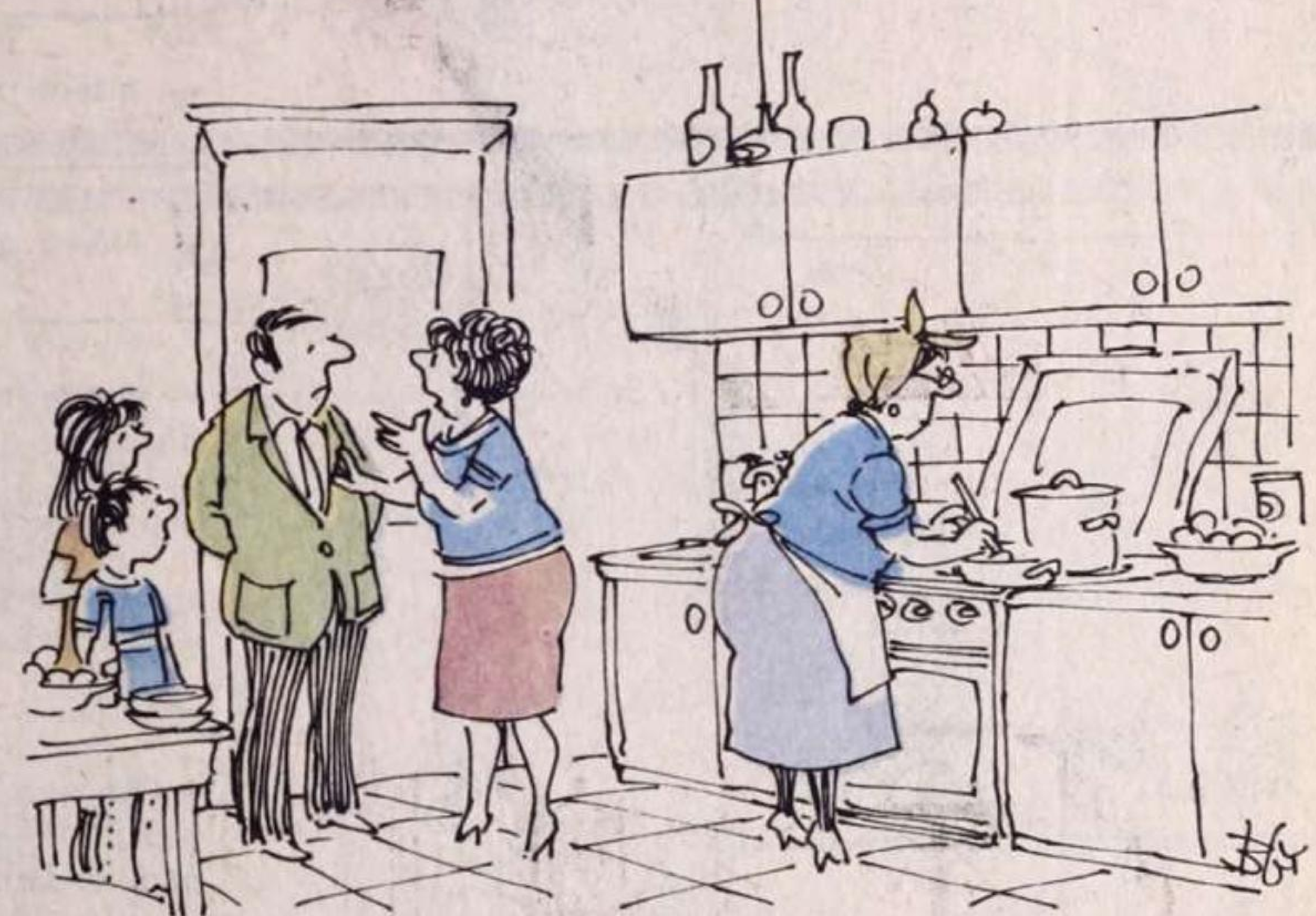

...apra küldd be az apukádat, de ne azt, amelyik olyan elnéző!

– Szépen add át a helyed ... Én vagyok a megválasztott igazgató!

– Egyre szenilisebb a mamád, vegyük inkább ide az enyémet!

– Belőlem nincs másik!

Atyai ágon: Nagymányoki Dixi Trixi, valamint Zabófalvi Affi Jimmy ... ötezer! És most, most! Uram, könnyek gyűlnek a szemembe, reszketni kezd szegény szájam széle, mert jönnek a déd-

szülők. Te jóságos ég, uraságod elhiheti, én a magam korában rengeteg dédszülőt láttam és egyik dédebb volt, mint a másik, de még ilyet ... Egy farkcsóváló Olümposz, könyörgők, egy nedvesorrú Parnasszus, egy augusztusi égbolt, teli fülét hegyező állócsillaggal. Íme ... Anyai ágon: Pamiri Ordas Claudius Szultán és Isobel Von Der Naabtalperle, aztán Albérleti Cudar Lord és Nádifarkas Amigo Kleopátra ... hatezer! Továbbá: atyai ágon: Rózsaligeti Fantom Alex és Csinidombi Apacs Heléna, valamint Kerekhalmi Dáriusz Apolló és Átokvölgyi Anubisz Ofélia ... hétezer! Itt látható továbbá az arisztokratikus jószág neme, hogy azt mondja: szuka ...

— De kérem, a kis Bunkó szemlátomást kan!

— Továbbá fajtája, hogy afgán agár ...

— Micsoda? Ez a kis szőrgombóc? Ez a kerekfejű kis tollporoló? Ez a zsebrevaló akármi?

— Pardon, uraságod felvetése jogosnak tűnik. Ám hézag egy szal se, van másik.

— Másik kutya?

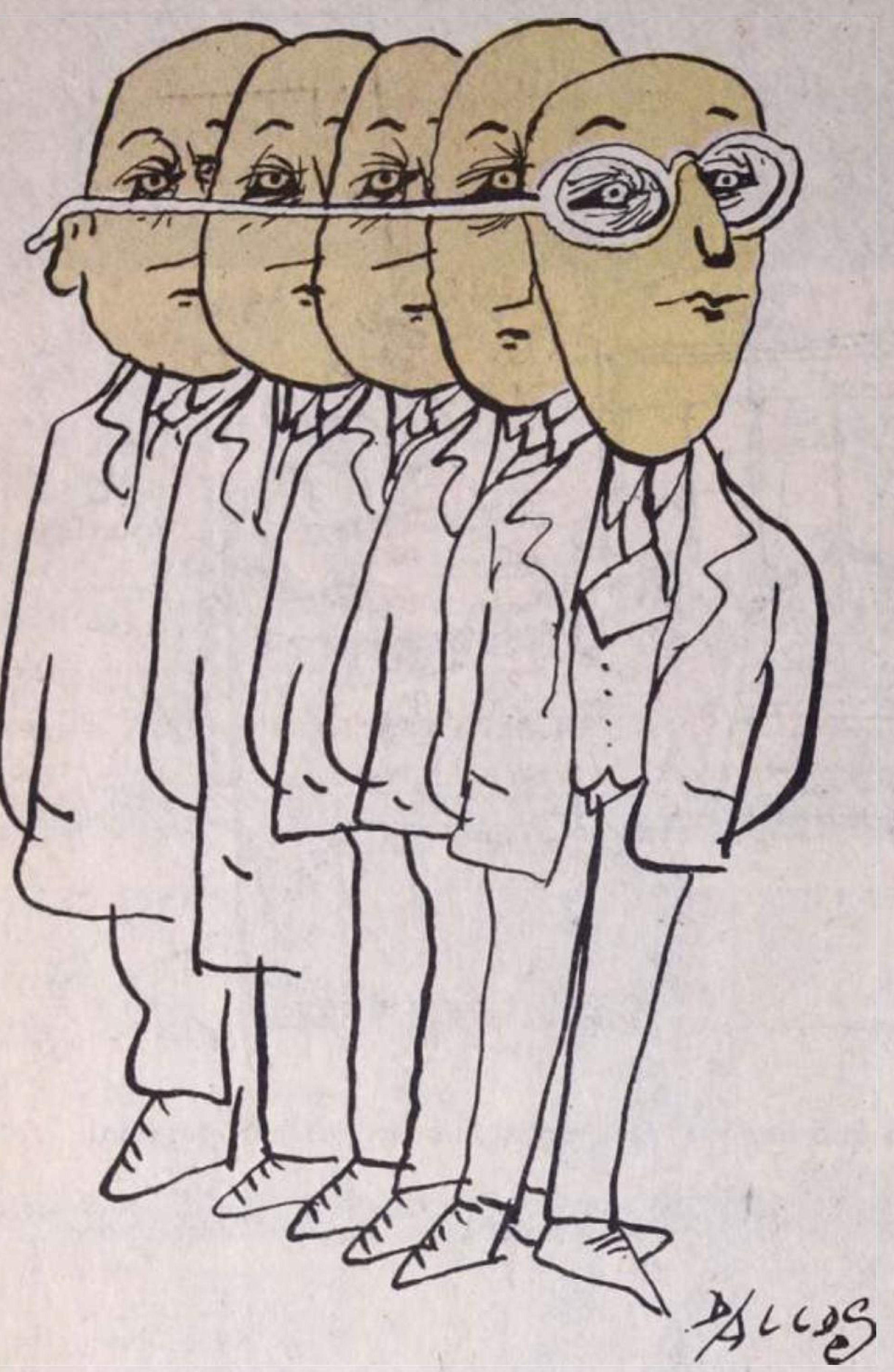
— Másik pedigré. Tessék: neve: Porvacseszneki Johann Haszszán, anyja Mediterrán Bambi Brigi ...

— Álljon meg a menet. Nekem csak egy egyszerű kutya kell, amelyik vidám, hűséges, örül az embernek és ...

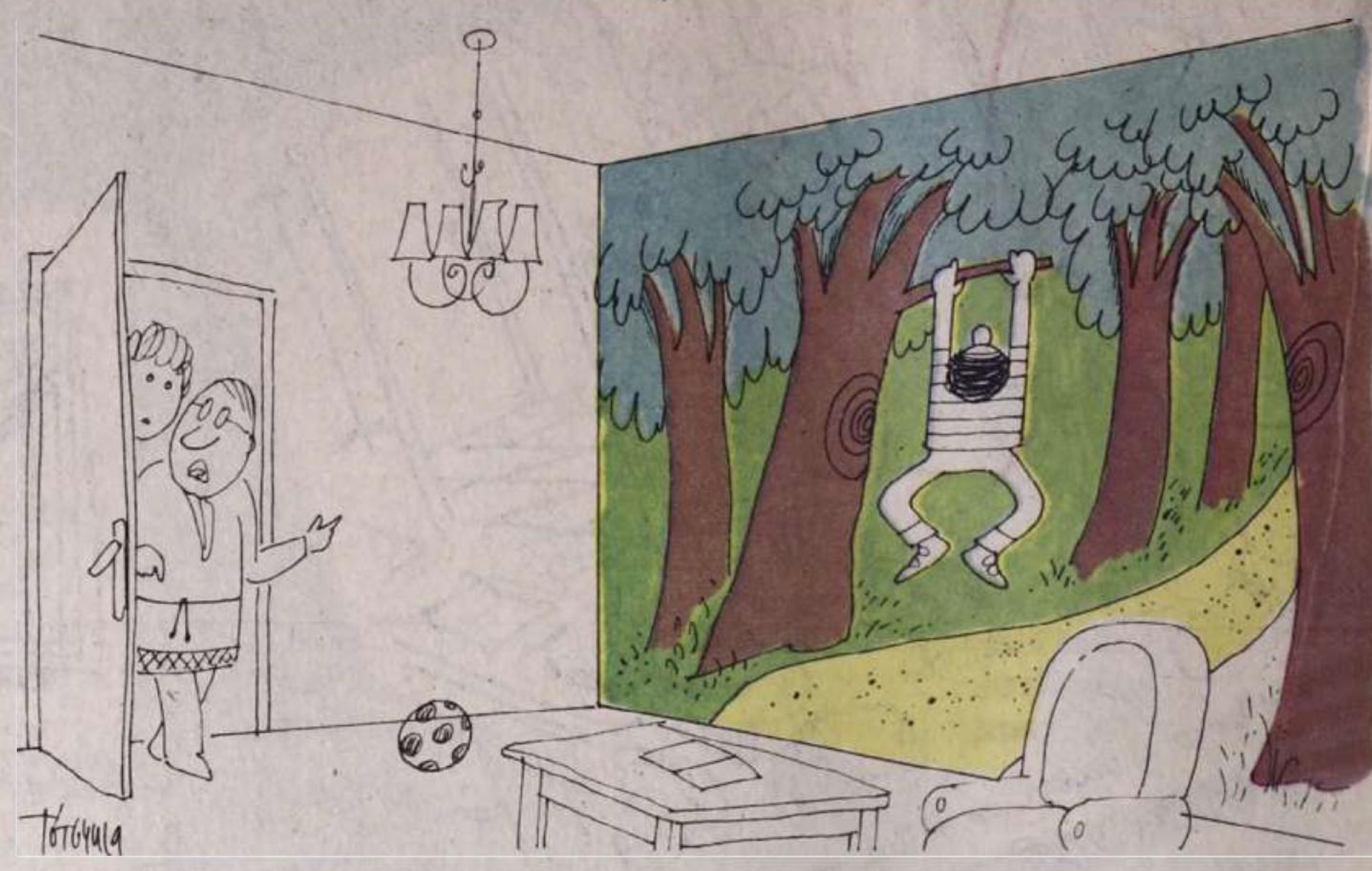
— Ja, hogyha uraságodnak ilyen különleges kívánságai vannak, akkor tízezren alul semmiképpen sem számíthatom meg a kis Bunkót ...

Peterdi Pál

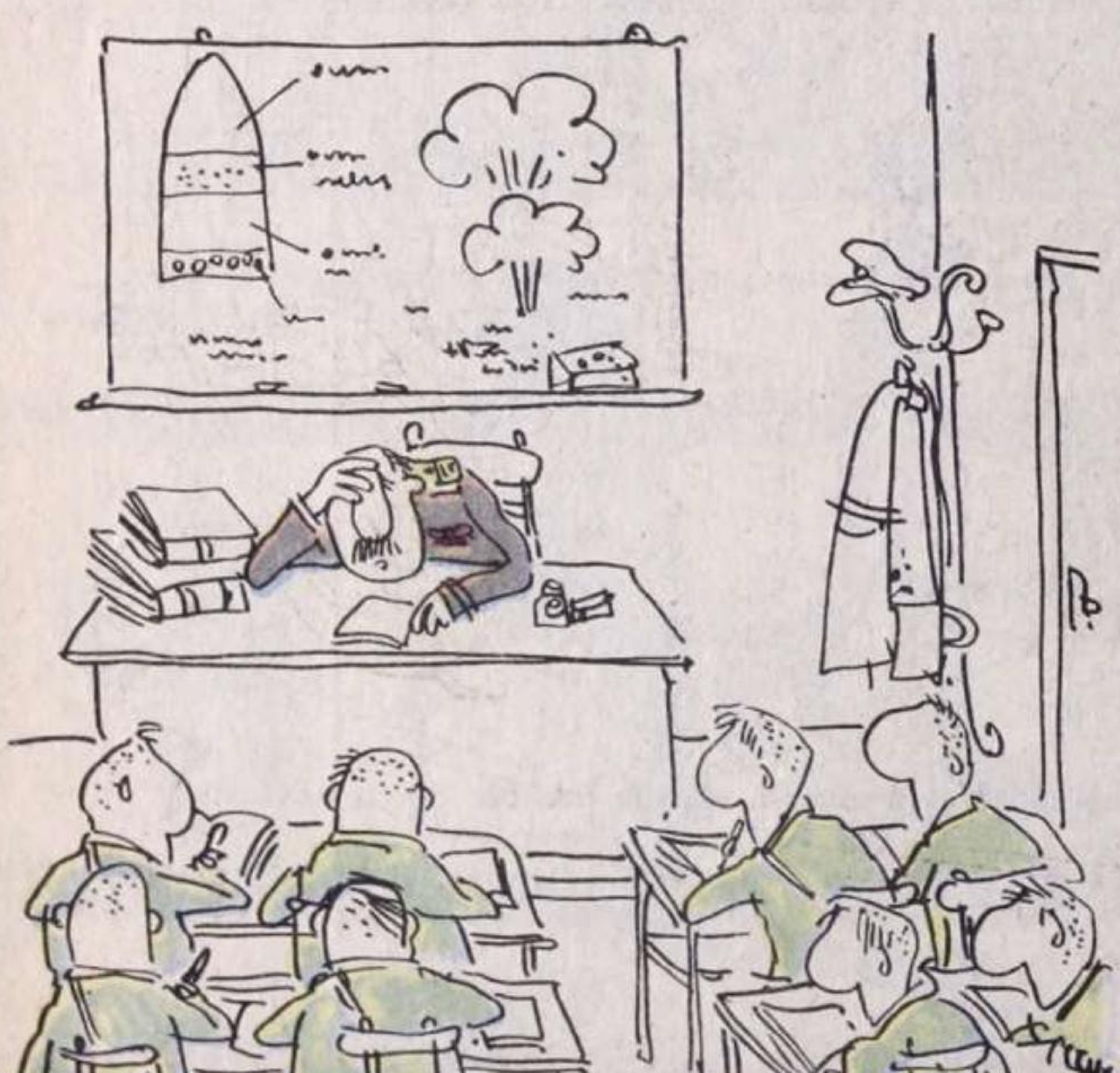
NÉZŐPONT

GIGANT POSZTER

– Hová tűnt már megint az a kölyök?!

– A mai órán a frontbetörésekkel foglalkozunk.

SAJTÓELHÁRÍTÁSI FORMULÁK

— Kell ez nekünk?

— Miért pont most kell erről írni?

— Miért nem az eredményekről ír?

— Nevezzen meg személyeket, ne általánosítson!

— Ne személyeskedjen, az általános elvekről írjon!

— Hamarosan úgyis a minisztertanács (GB, PB, STB) elé kerül az anyag, addig nem érdemes bolygatni.

— Minek vájkálni a hibákban?

— Egyelőre nem publikus.

— Csak belső használatra mondom el.

— Embargós.

— Nem kell feketére lakkozni.

— Ez szenzációhajhászás.

— Pánikot keltene.

— Nincsenek tabu témák, de ezt ne írja meg.

— Minek kiteregetni a szennyest?!

— Most már túlhaladta az idő, nem érdemes megírni...

— Elmondom, de nehogy kiszerkesszen!

— Nálunk mindent meg lehet írni, amit szabad.

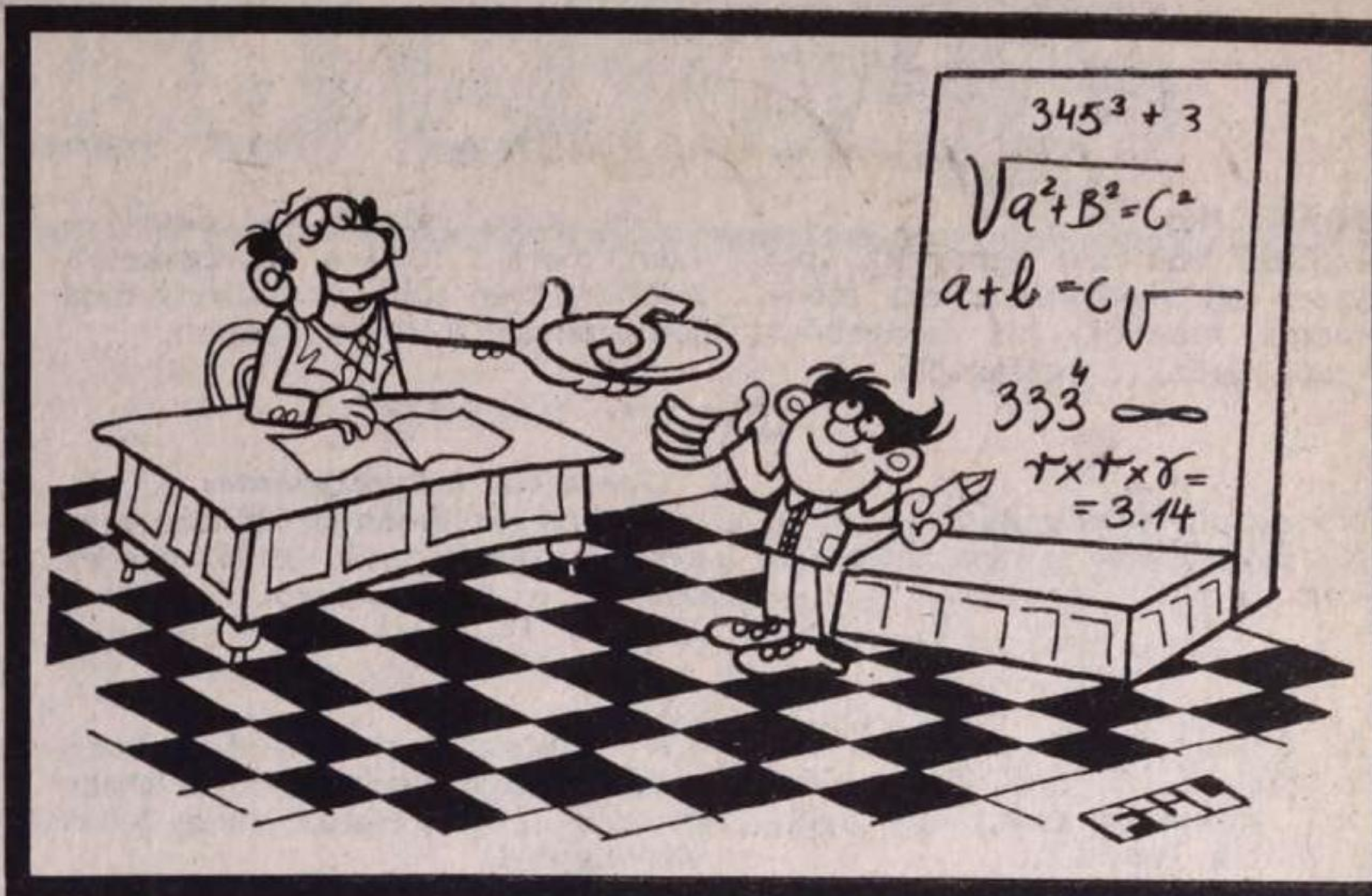
Novobáczky Sándor

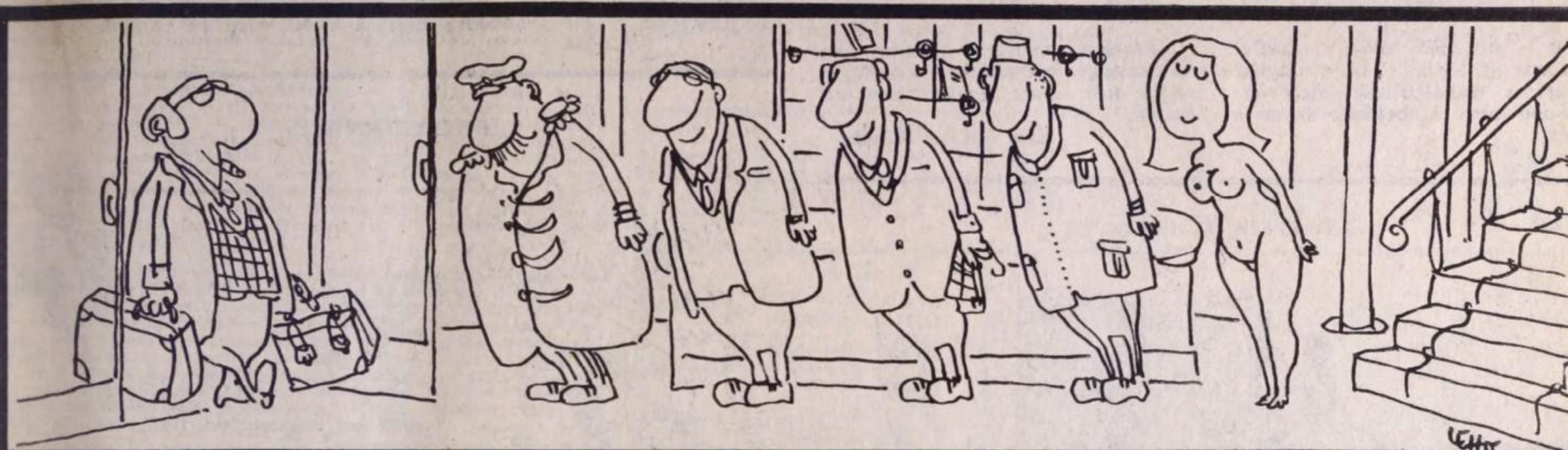
DALLOS JENŐ: **ÁDÁM ÉS ÉVA**

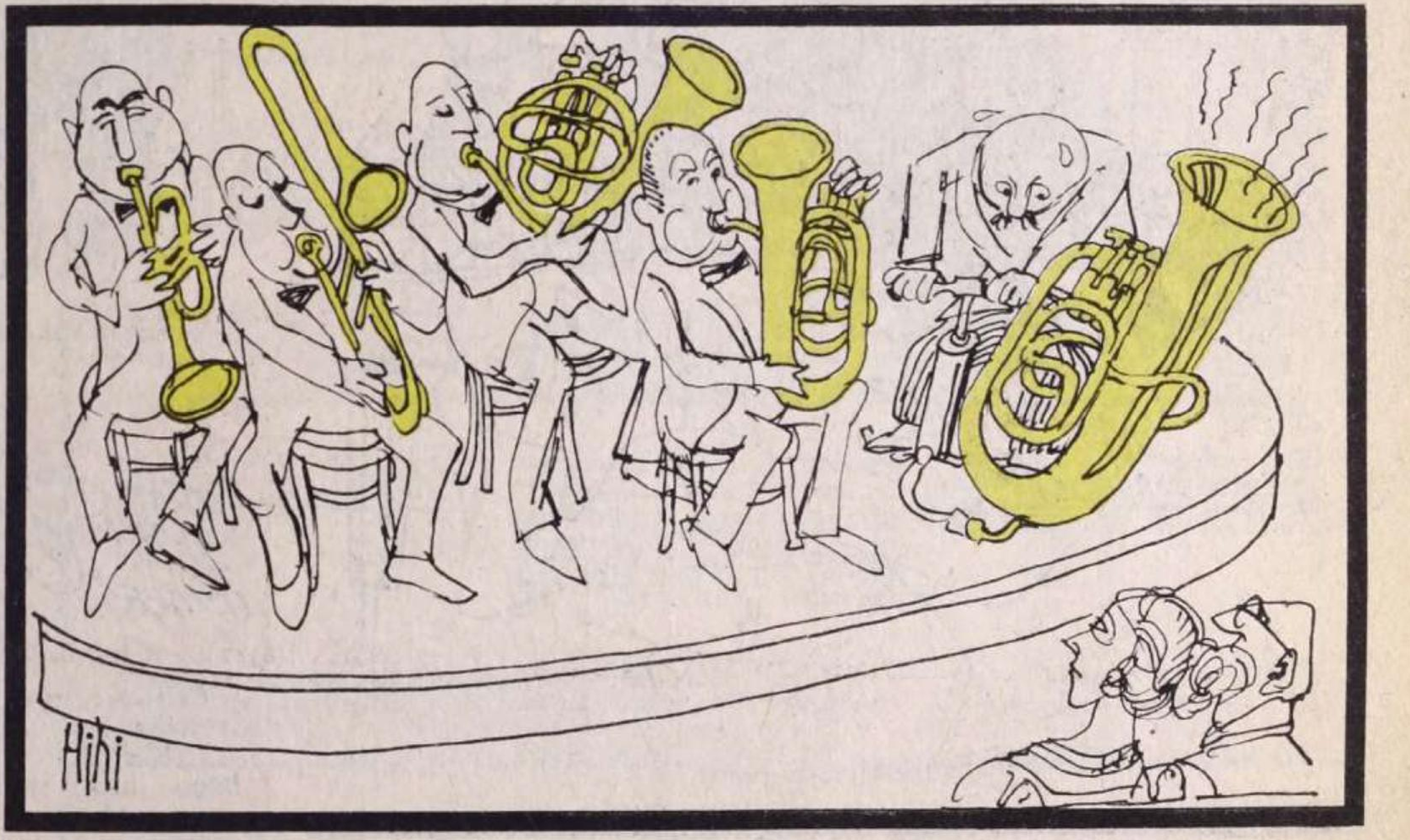
ötös

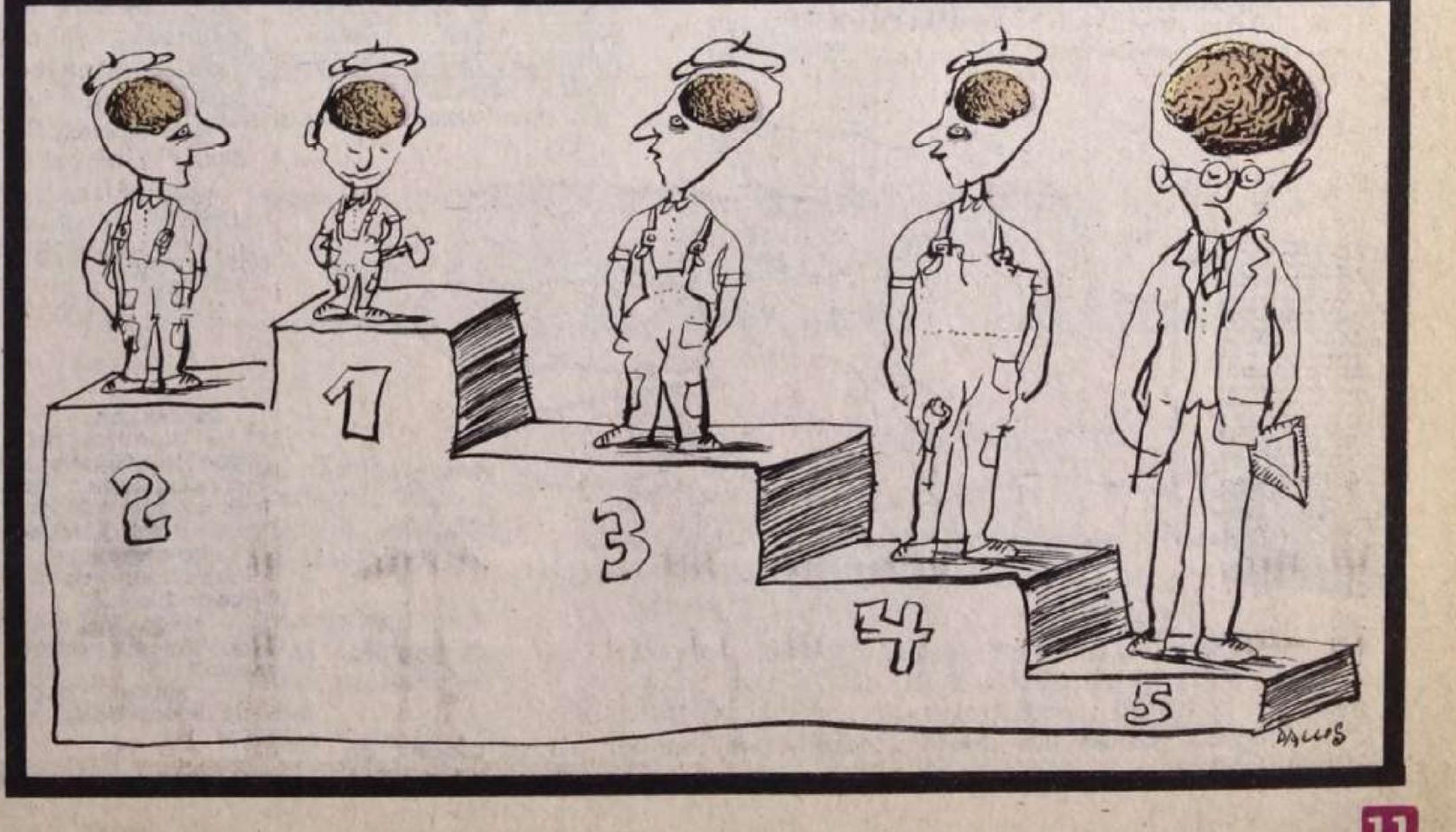
FÜLÖP, LEHOCZKI, BRENNER, HEGEDÜS, DALLOS

RÖVIDEN

Mesekezdés:
Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy medvepapa, egy medvemama, meg egy kis medvebocs a papa előző házasságából...

■

Módosított közmondás:
Ne szólj szám, s nem fáj a főnököm feje!

■

Az áruház halad a korral. Az elárusítók a „Sajnos nincs elfogyott!" kifejezést már négy nyelven tudják ismételni.

■

Mit is mondjak róla?... Szellemi törpe az illető. Csak a magyar helyesírás szabályainak köszönheti, hogy nem kisbetűvel írjuk a nevét.

■

Ásó, kapa választja el őket! — Igen, mert a férfi a hétvégeket a hobbikertben tölti, az asszony meg fönt marad a toronyházban.

■

Gazdasági helyzetjelentés:
Cégünk eredményei láttán már azok is füstölögnek, akik rég leszoktak a dohányzásról.

■

Ne tévesszen meg senkit, hogy a vezérigazgató télen-nyáron hajadonfőtt jár!... Attól még lehet vaskalapos!

■

Váratlan karriert csinált. Panaszkönyvi beírásokkal kezdte, s azóta már neves tévékritikus lett belőle.

Kiss György Mihály

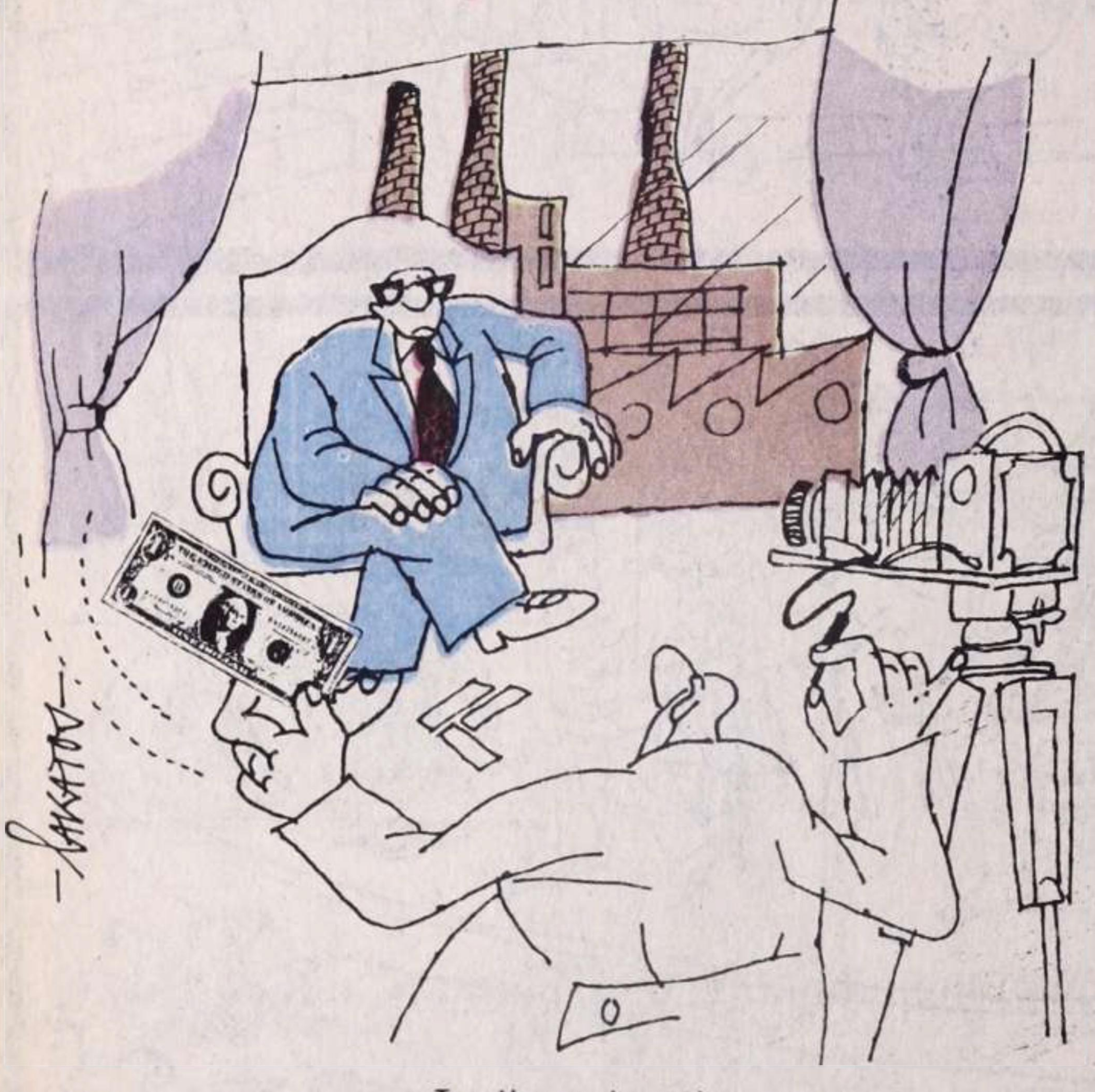

Pincér: Ennél az asztalnál egy idős ember ült egy kisfiúval. Nem tudja, hová lettek?

Vendég: Az idősebbik meghalt, amíg az ebédre várt, a kisfiú meg én vagyok...

FÉNYKÉPEZIK AZ IGAZGATÓT

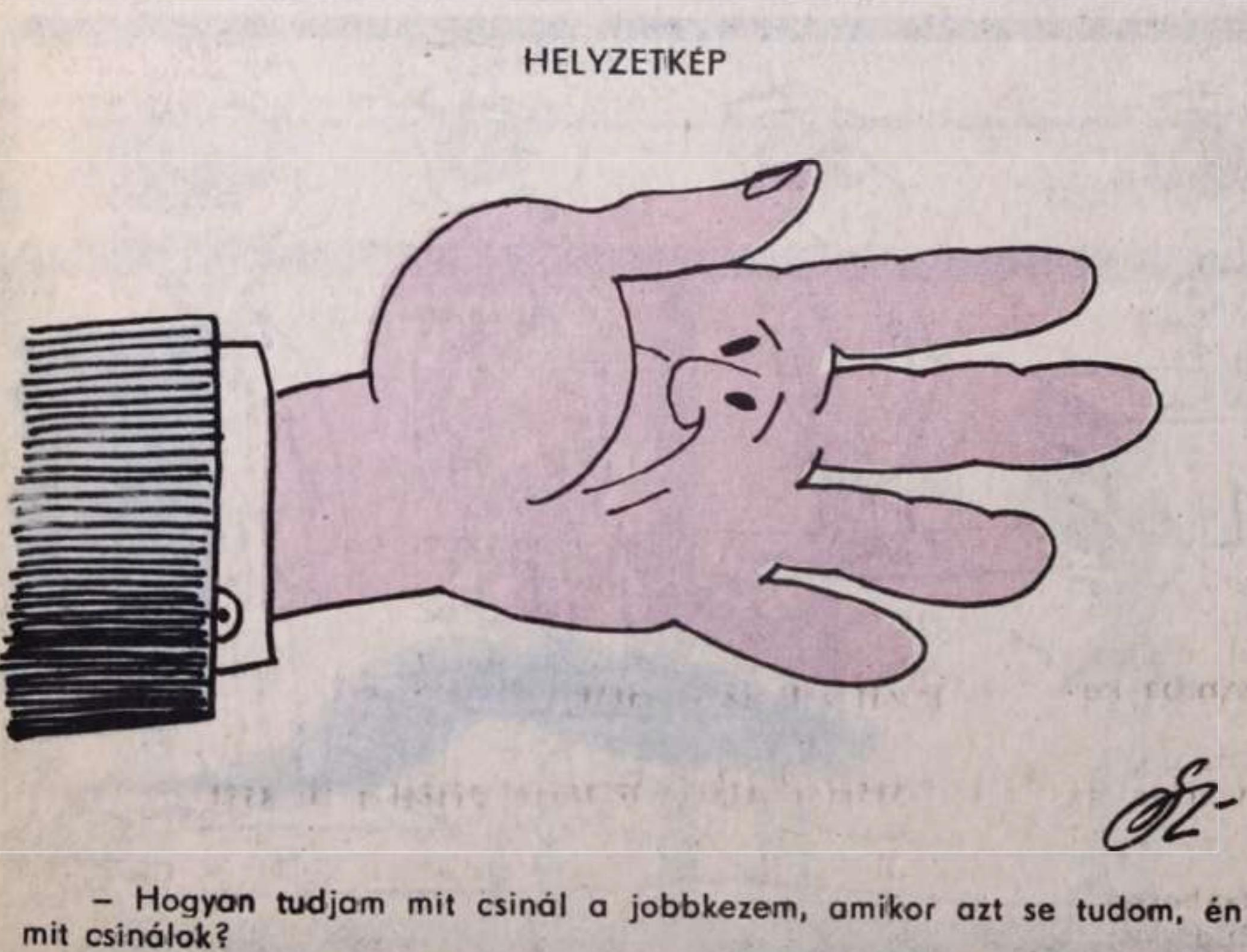
– Tessék mosolyogni!

LEVEGŐSZENNYEZÉS

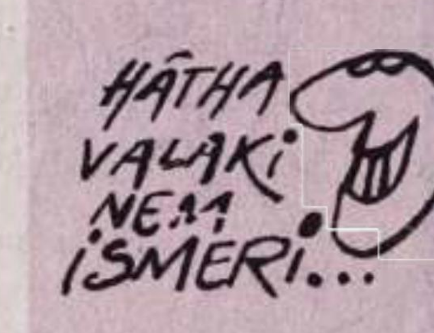

– Rájuk kár hivatkozni, bácsi, ők mindig rendesen kifizetik a büntetést!

HELYZETKÉP

– Hogyan tudjam mit csinál a jobbkezem, amikor azt se tudom, én mit csinálok?

Felirat egy irodában:
„Kérjük, hogy azok a munkatársak, akik reggel később jönnek, a folyosó jobb oldalán menjenek, hogy ne ütközzenek össze azokkal a kollégákkal, akik délután korábban mennek el."

•

Bíróságon:
— Mondja, mikor kezdődtek a civakodások ön és a férje között?
— Ezerkilencszázhetvennégy augusztus tizenkettedikén.
— Honnan tudja ilyen pontosan?
— Akkor volt az esküvőnk.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Gondolat Zsebkönyvek köteteit; — A Filatéliai Szemle 1986. április, május, júniusi számait; — Rónaszegi Miklós könyveit; — Nemere István-könyveket; — A Füles számait 1957—1977-ig; — A Süni 2., 10., 11., 12. számait; — A Robur 1. számát; — Kiolvasott, megunt könyveket minden mennyiségben; — Fekete-fehér tévét; — A Vendégek a világűrből c. könyvet; — Nemere István: A vak madár és Salló—Mandics: Zöld emberkék, tollas kígyók, tüzes szekerek c. műveket; — A Nantes futballcsapatról fotókat és klubjelvényeket; — 1, 9, 13 éves lányra és 10 éves fiúra való ruhákat; — Akvarisztikával foglalkozó könyveket; — Thonett hintaszéket és fogast; — Kiss József László: Parancsolsz egy kézigránátot? c. könyvét; — J. H. Chase-krimiket; — Nemere István valamennyi könyvét; — Légkamrás, felfújható úszómellényt (nem pvc-fóliát); — Kb. egyméteres Phőnix pálmát; — Sztereó hanglemezeket: Demis Roussos, Mantovani zenekar, Vangelis, Morricone, Animals együttes stb.

KÍNÁLNAK: Vezetékes gáztűzhelyt; — 1 db szánkót; — 10 l-es műanyagkannát; — Új korcsolyát 42—43-as méret; — Fiúingeket (34-es méret); — Női szandálokat, csizmát 38-as méretben; — Női szoknyákat, blúzokat, pulóvereket, félkabátokat; — Az IPM számait 1975—1984-ig (kb. 100 db); — 2 db kéthónapos nőstény cicát (fekete és cirmos) ajándékba; — Videx 63T típ. fül mögé helyezhető hallókészüléket; — 2 db japán gyártmányú fülhallgatót; — Vermona Regent 150K típ. NDK kétcsatornás erősítős hangfalat; — Háromajtós ruhásszekrényt; — 3 db TV-hez való lábat (3×4 db).

CSERÉLNEK: Az IPM 1975—1984 közötti számait bélyegre, bélyegalbumra vagy bármilyen bélyeggel kapcsolatos dologra; — Női ruhákat, fiúingeket, szánkót, 42—43 méretű korcsolyát fehér 44-es tornacipőre, szövetre, ágyneműre, fonalra, magnóra, Hajdú mosógépre, anyagmaradékokra; — Vezetékes gáztűzhelyt használt Neumann cikk-cakk varrógépre; — Sakk szakkönyveket és a Galaktika régebbi számait bármilyen bélyegre, bélyeggyűjteményre, képeslapokra; — Fülesből kivágott és felragasztott képregényeket a Gondolat Kiadó Zsebkönyveire; — Német és angol nyelvű aktlapokat hasonlókra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

CIKKÜNK NYOMÁN

Ez évi 32. számunkban „Zöldség" címmel megjelent olvasói levélre az alábbi választ adjuk:

A Szabadsághegyen a Csemege Vállalat 53. sz. boltja csak előrecsomagolt zöldséget és primőröket árusít. Felhívtuk az üzletvezetőt, hogy nagyobb választékot és mennyiséget rendeljen a bolt részére zöldség-gyümölcs áruból.

A Csemege bolt előtti területen a Vitaminskála üzemeltet egy zöldség-gyümölcs reszortot, amit jelenleg létszámhiány miatt zártak be. A vállalattól kapott tájékoztatás szerint amint a létszámgond megoldódik, úgy biztosítják a folyamatos üzemeltetést.

Új bolt létesítésére vállalkozó hiányában lehetőség nincs, ha állami vagy szövetkezeti vállalat boltot kíván létesíteni az adott körzetben, úgy részére osztályunk soronkívüliséget biztosít.

XII. ker. Tanács
Ipari-Kereskedelmi Osztály
Bíró László ov.

TÜCSÖK és BOGÁR

Lada 1500, ötéves, extrákkal, újszerű állapotban elcserélhető 200-230 évesig. Ráfizetek. Tel.: benzines Mercedesre, 10

Öreg autó nem vén autó!
(A Népszabadság apróhirdetései között fedezte fel Kerekes László, ecsédi olvasónk)

Minek az az örökös rohanás?!
(Pápa és Ugod között fotózta Kovács Ernő)

zásával egyidőben az IRNA iráni hírügynökség jelentette: az iráni légierő *Dzsalavla észak-iráni helyőrséget bombázta*

Önkiszolgálás!
(A Népszavában lelte Toth Lajos)

— *Makk Károly Az utolsó kézirat* című filmjét forgattuk, amikor a baleset történt. A legutóbbi

szombaton 11 óra 42 perckor a fővárosi *Farkasréti temető* ravatalozójánál. *„Az utolsó visszaszámlálás"* című új magyar film egyik jelenetében egy nagy írót temetnek.

a Farkasréti temető egyik ravatalozójában, a Zuhanás című film forgatása közben a kandeláberekben égő anyag kiforrt, és égve ráhullott az

Most már legalább tudjuk, hogy mi a film címe!
(Az Esti Hírlapban, a Népszabadságban és a Vasárnapi Hírekben fedezte fel Kövesné Sz. Éva)

sában vagy legalább leleplezésében. Példának említi utastársát, aki megmondta a kalauznak, hogy valaki üres zsákot vitt a vécébe, és félig rakottan cipelte ki. „A társadalmi tulajdon védelme mindannyiunk kö-

Rossz rágondolni mi lehetett a zsákban!
(A Hajdú-Bihar megyei Naplóból nyírta Molnár Levente, debreceni olvasónk)

rondi György, km. az MRT énekkara), b) Budapest, Budapest, te csondás (Petress Zsuzsa, Korondi György, Rátonyi Róbert) 4 —Rom-

Mindent az állattenyésztés fellendítéséért!
(Az RTV újságban találta Miklós Sándor)

HOGY KI NE LYUKADJON...

Barátnőm tanköteles korú gyermeke a minap legörbülő szájjal ment haza az iskolából. Anyja kérdésére, hogy mi történt, elmondta: a tanító néni nem fogadta el tőle az ebédpénzt, mert fém húszforintossal akart fizetni.

Az évkezdéstől amúgy is elgyötört szülő kétségbeesett-kérdő tekintetére egyszülöttje a fizetőeszközök közötti megkülönböztetés okát is elárulta: a fémhúszas kilyukasztja a boríték alját.

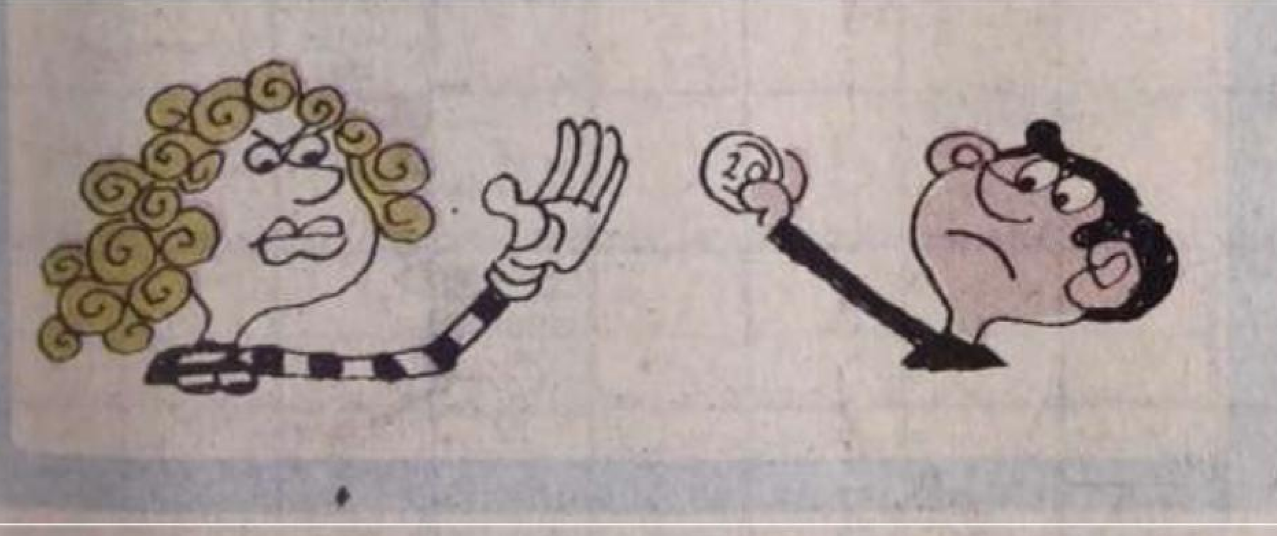
Az anya azóta szaladgál családtagokhoz, postára, üzletekbe a még fellelhető papírhúszasokért. Nem akarok dicsekedni, de én találtam megoldást erre a súlyos problémára.

A tanító néni tegye az ebédpénzt dobozba. Vagy nejlonzacskóba. Tudniillik ma már mindkettőből több van forgalomban, mint papírhúszasból.

Az ötletért csekély összeget elfogadok. Mondjuk egy húszast.

Fémet is.

(fogarasi)

KICSI ÉS DRÁGA

Ritkán járok Kőbányán, de most arra vitt az utam és betértem a Kelet-Pesti Vendéglátó Vállalat önkiszolgáló éttermébe a Zalka Máté téren. Ettem egy állítólagos májgaluska levest, amiből csak a májgaluska volt ehetetlen. Utána egy káposztáskockát: egy kistányéron kb. 20 szem kissé nyers kockatészta, itt-ott káposzta. Ezért fizettem 28,20 forintot.

Mint megtudtam, ide többnyire diákok járnak és azok, akiknek nincs megoldva a munkahelyi étkeztetésük. Tehát nem kimondottan krőzusok. Az adagok kicsik, az ételek rosszak és rendkívül drágák. Egy rántott szelet például 45 forintba kerül.

Igaz, hogy a legolcsóbb alumínium evőeszközzel eheti meg a kedves vendég az ételt. Azt hiszem nem ártana mélyebben belenézni az étterem fazekába.

Kovács Gáborné
Budapest

MEGNYUGTATÓ

című rejtvényünk megfejtése:

— **Már megnyugodott, de eleinte teljesen magánkívül volt az örömtől.**

200-200 forintot nyert:

Márton Albertné, Ugod, Petőfi u. 30. 8564
Dóka Ivánné, Bp. XIII., Béke tér 5. 1139
Gáll Szilárdné, Nagyszentjános, Petőfi u. 12. 9072

A nyereményeket postán küldjük el.

– Hát nagyon elhanyagolt az idén ez a vendéglő...
– A vendég úr sem lett tavaly óta szebb...

— Én mazsolás kalácsot rendeltem — panaszolja a vendég a felszolgálónak —, és ebben a kalácsban egy szem mazsola sincs.

— Miért panaszkodik? — csodálkozik rá ártatlan arccal a felszolgáló. — Hiszen a kürtős kalácsban sincsen kürt...

TARTÓS FOGYASZTÁSI CIKK

– Már három éve áll itt a kirakatban...

TRIBÜN

Nagy vetélytársáról, Howard Cosellről mondta valaki Irving Ruddnak, a kitűnő ökölvívó-riporternek:

— Ez a Howard önmaga legnagyobb ellensége.

Irving Rudd felkapta a fejét:

— Addig nem, amíg én élek!

•

Bill Russell, a profi kosárlabda egykori világsztárja mondta:

— Fiatal koromban az anyám még csak a közelébe sem engedett a golfpályának. Azt állította, hogy oda csak rossz, kellemetlen emberek járnak. Mostanában mindennap golfozom és kezdek rájönni, hogy igaza volt.

•

David Courtneyt, a Los Angeles Kings sajtófőnökét megkérdezték, miért nem csináltat filmet a csapat bajnoki évadjának kimagasló mozzanatairól? A válasz:

— A mi bajnoki szezonunk kimagasló mozzanatairól legfeljebb egy diát lehetne csináltatni.

•

Jim Slaton a bajnokság első hat mérkőzésén vesztesként hagyta el a pályát. Mire 120 kilós bátyja, Frank megfogadta, hogy éhségsztrájkot tart mindaddig, amíg Jim nem lesz győztes csapat tagja. Néhány napra rá Jimet kihagyták a csapatból, azóta sem tudott visszakerülni. És Frank már csak 105 kiló...

•

Június 4-re hirdették meg az idahoi Council városka hagyományos sündisznó-rangadójának a rajtját. A versenyt azonban el kellett halasztani, mert esett az eső és a sünök nem kedvelik a sáros pályát. Június 5-én aztán ragyogó napsütésben vágott neki kilenc jól edzett tüskés a mintegy negyvenméteres versenytávnak. Az ügy azonban botrányba fulladt. A táv felénél egy kisgyerek valami hirtelen ötlettől vezérelve ráült a biztosan vezető sündisznóra.

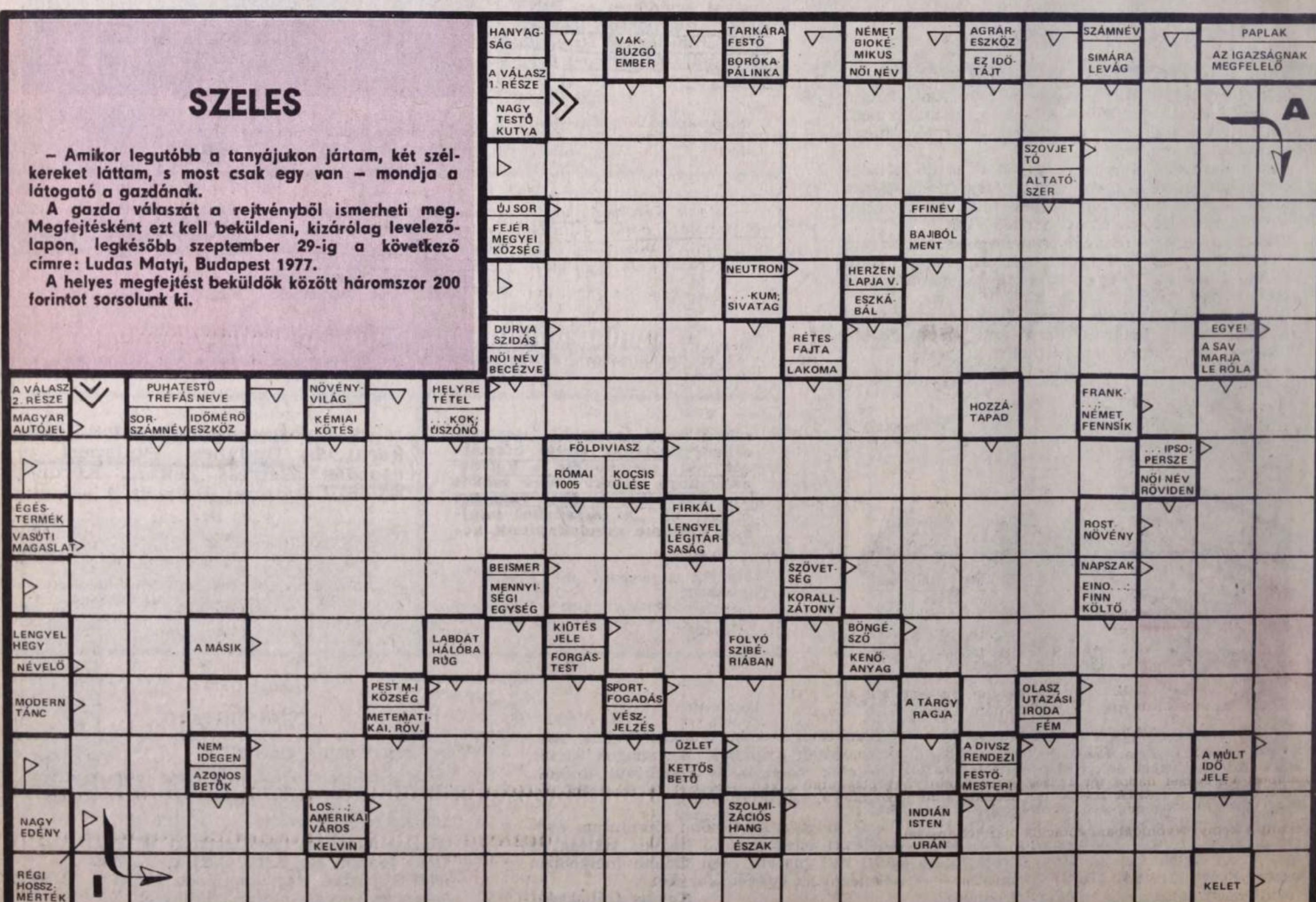
(p. p.)

SZELES

– Amikor legutóbb a tanyájukon jártam, két szélkereket láttam, s most csak egy van – mondja a látogató a gazdának.

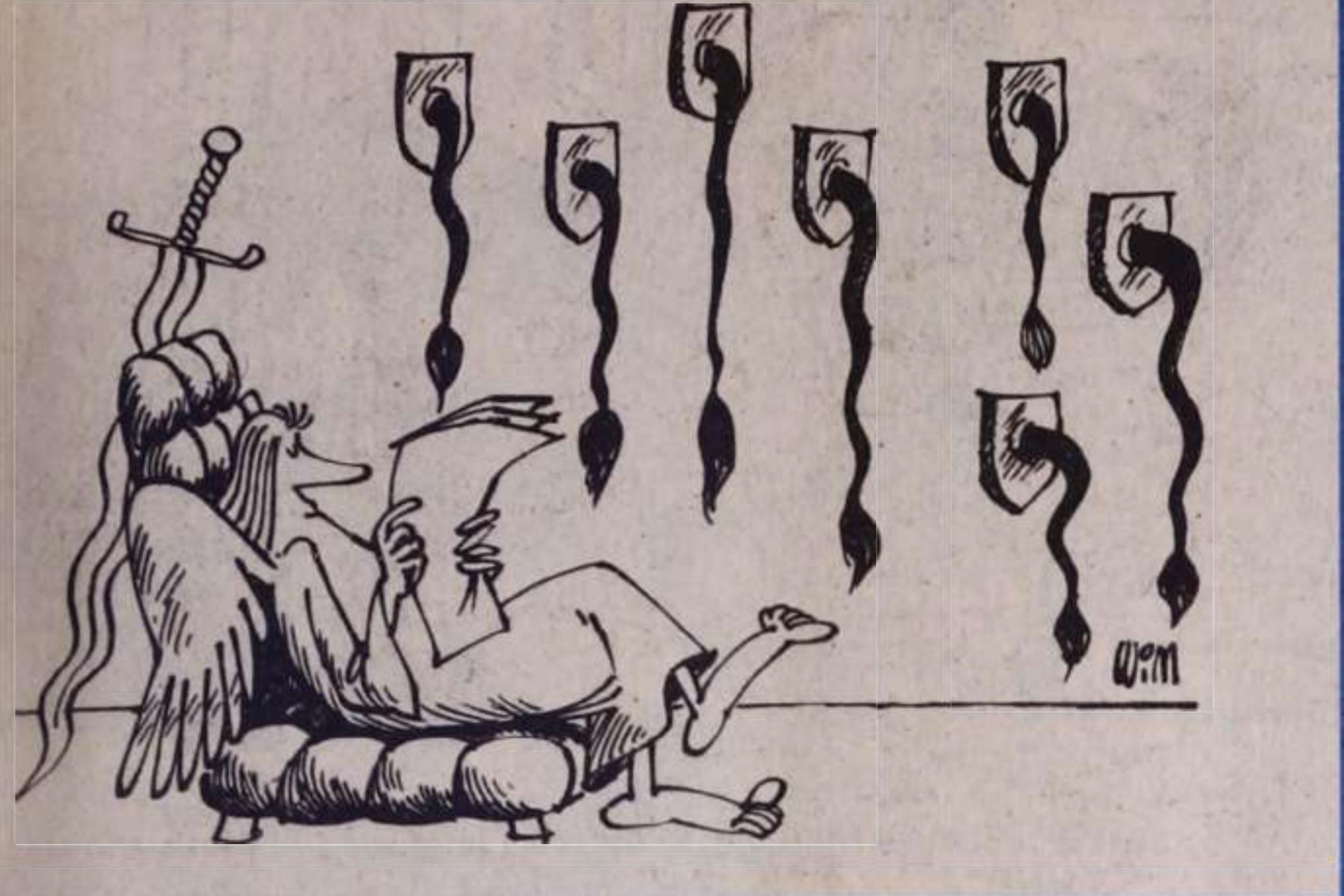
A gazda válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 29-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

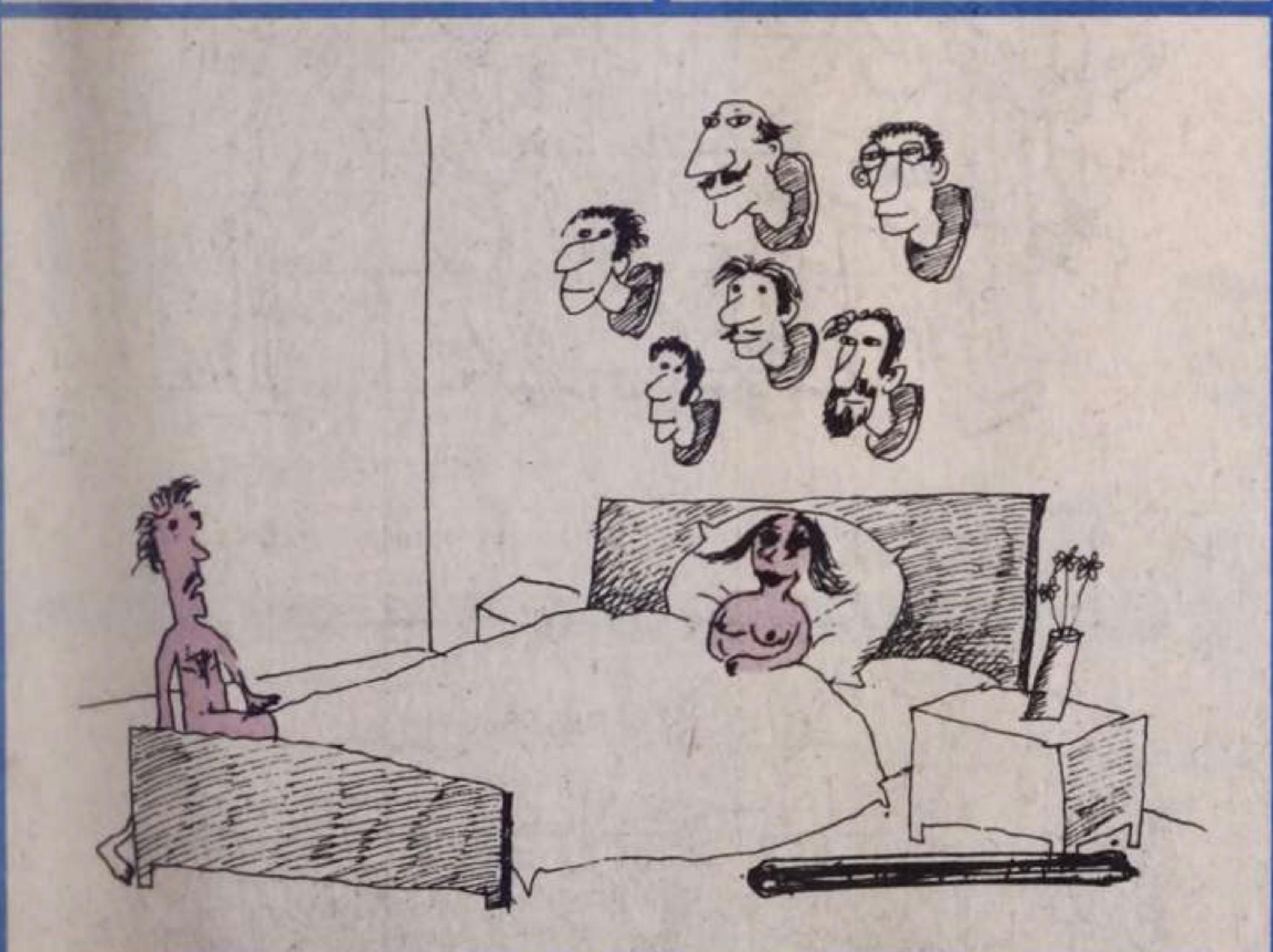
IMPORT HUMOR

TRÓFEÁK
(Rajzok a Neue Berliner Illustrierte című lapból)

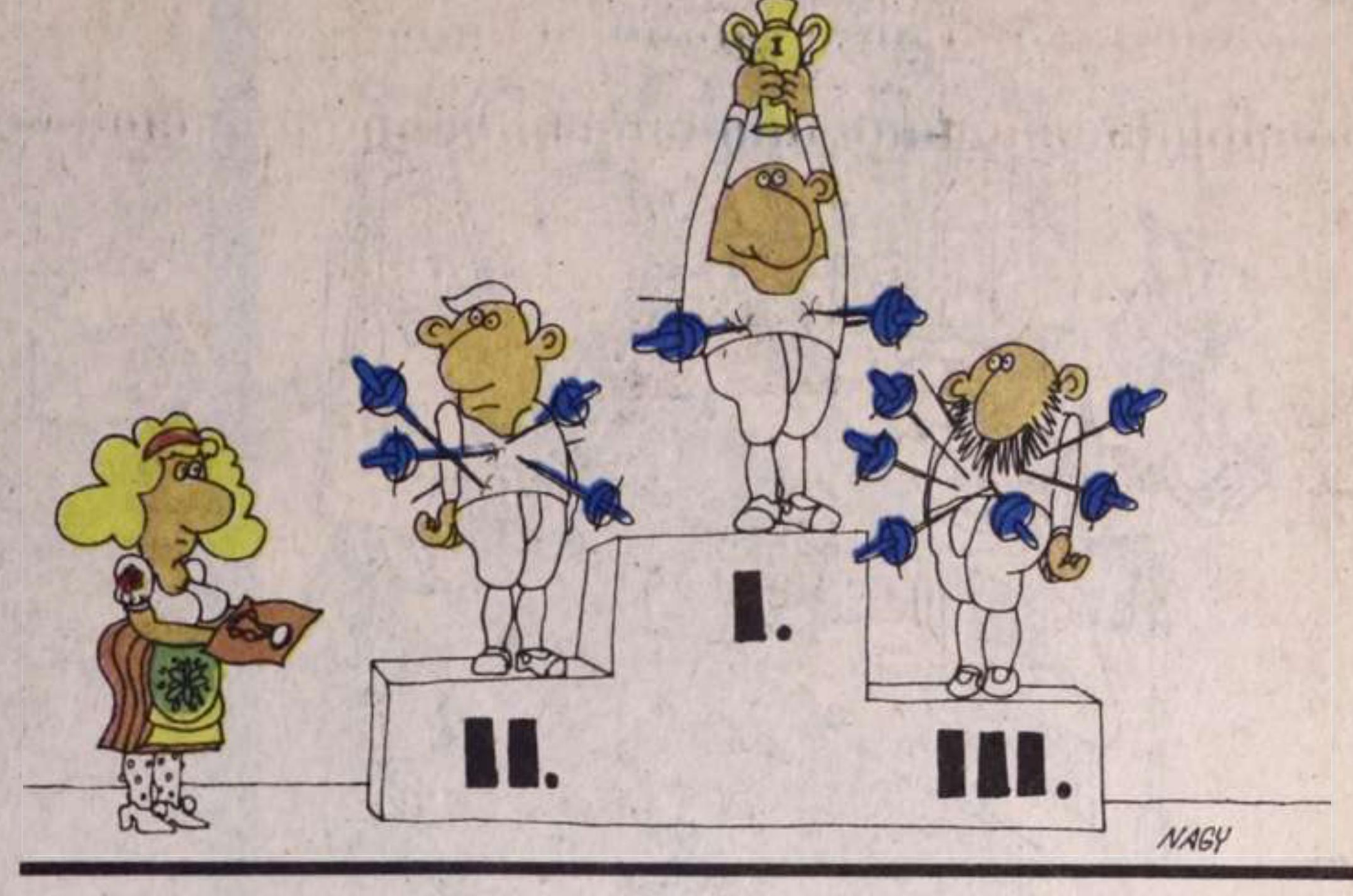

GYŐZELEM

KÁROROM

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-39

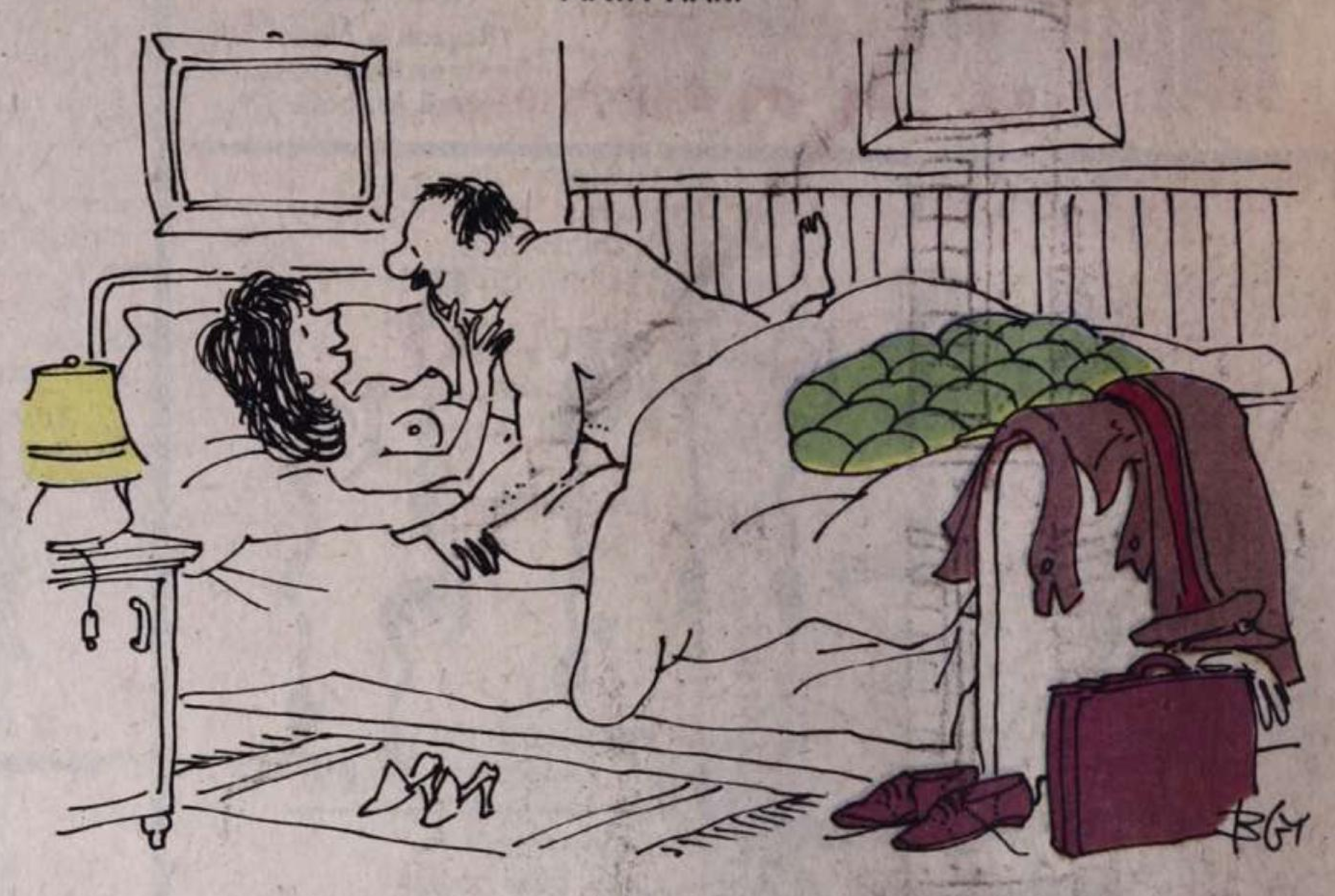
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

FOTÓMŰVÉSZET

– De, kedves uram! Én csak egy igazolványképet akartam csináltatni . . .

MATA HARI

– A „Druzsba" az csak a fedőneve a hadgyakorlatnak. Súgd meg nekem az igazit!

KERESD A NŐT

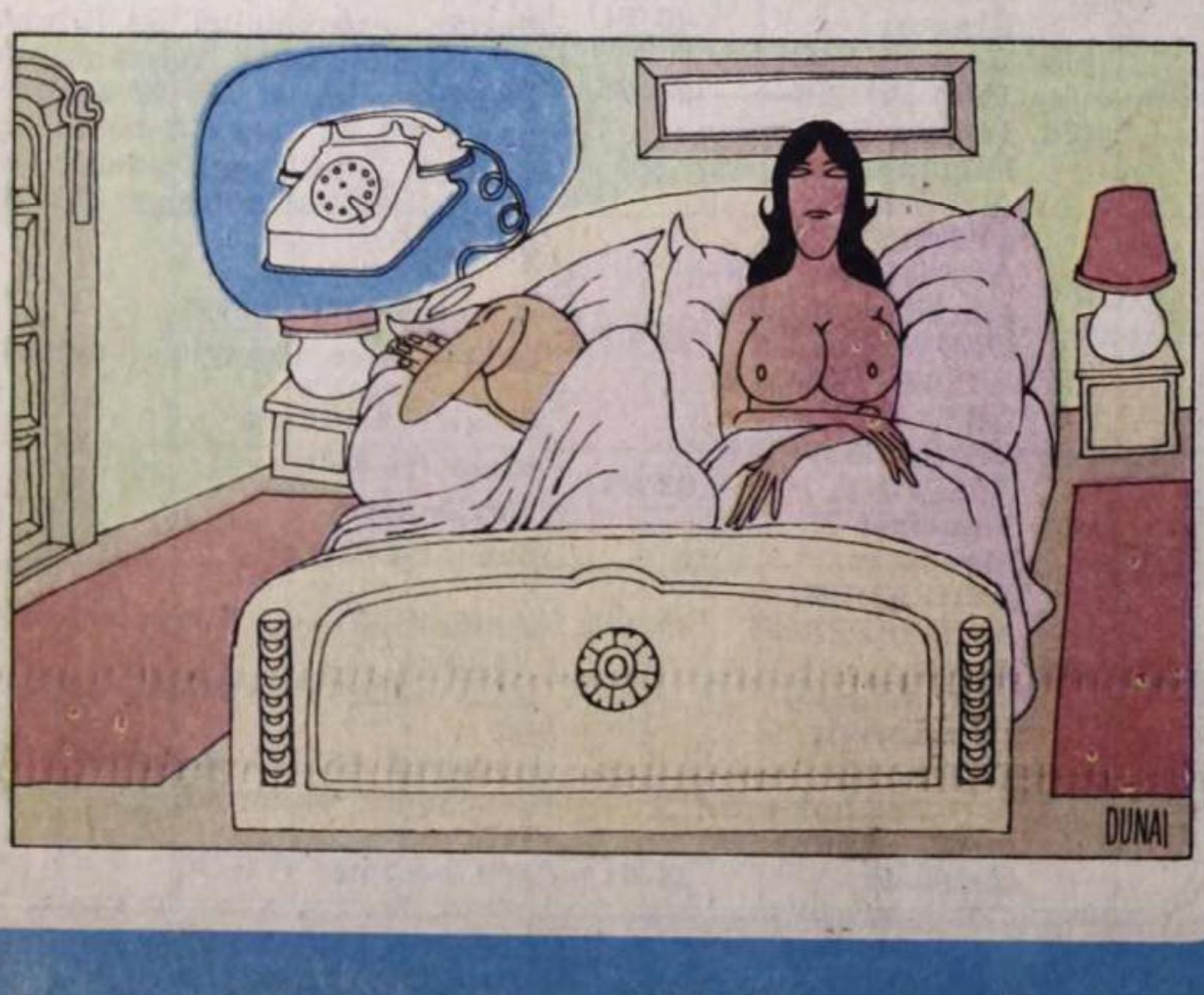

– Biztos, hogy nem tőled szállt el az a sárkányrepülő?

– Miért nem fordul egy párkereső szolgálathoz?

VÁGYAKOZÁS

ELHELYEZKEDÉSI SEGÉLY

– Még szerencse, hogy mi valutában kapjuk . . .